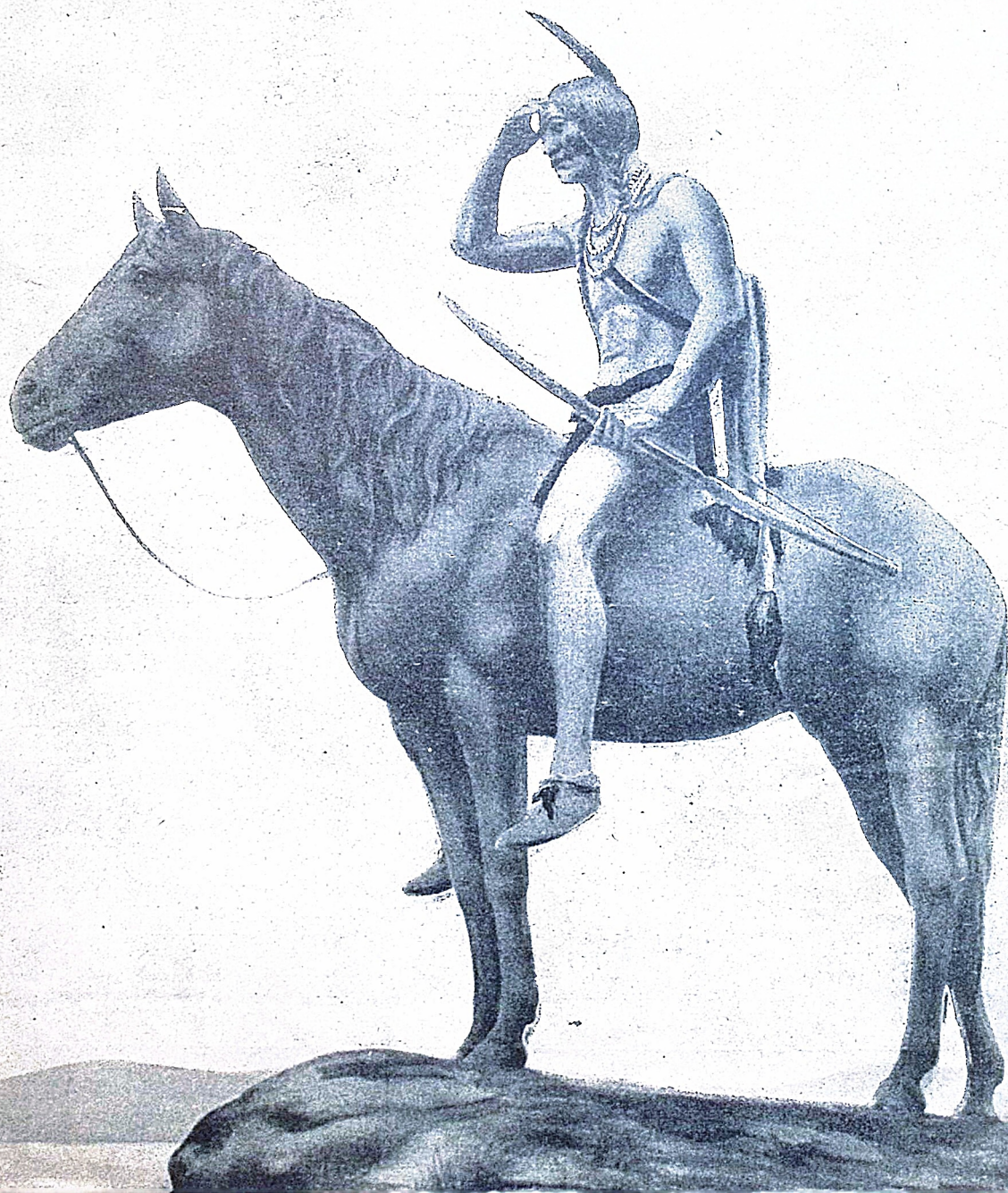

SPEJDERNES MAGASIN

Maj 1928

SPEJDERUNIFORMER

Hatte, amerikansk Facon.....	6,50
Huer, hvide til Lejrbrug.....	1,50
Huer, khaki til Lejrbrug.....	1,50
Huer, fransk Alpejæger.....	2,00
do. do. m. Foer	
og Svederem.....	2,50
Tørklæder, ensfarvede, 16 forsk.	1,00
Tørklæder, tofarvede.....	1,25
Tørklæder, ensfarvede med Kant	1,25
Tørklæder, ternede.....	1,25
Tørklæderinge.....	0,25 0,35
Fangsnore, Khaki, hvide, grønne	0,35
Bælter med forniklet Spænde	1,00 1,50
Bælter m. sort-lak. Spænde	1,75 2,25

Bluser, khaki (sol og vaskeægte)

No. 4. 10—11 Aar.....	5,50
" 3. 12—13 ".....	6,25
" 2. 14—15 ".....	7,00
" 1. 15—16 ".....	7,50
" X voksne.....	7,75
" XX ekstra stor.....	8,50

Bluser i amk. Facon 1 Kr. ekstra pr. Stk.

Khakistof i Metermaal..... pr. m	2,00
Blaa Benklædestof i Meterm. " "	2,00
Knapper pr. Dus.....	0,60
Ringe til Knapper pr. Dus.....	0,10

Ved Bestilling af Bluser opgives
Alder samt Ærmelængde.

Benklæder, khaki eller blaa m 2 Stiklommer og en Baglomme

No. 4. 10—11 Aar.....	4,25
" 3. 12—13 ".....	4,50
" 2. 14—15 ".....	5,00
" 1. 15—16 ".....	5,25
" X voksne.....	5,50
" XX ekstra stor.....	6,00

Benklæder, uldne, korte,

Blaa m. 2 Stikl. og 1 Bagl.	m. 2 Stikl. og 1 Bagl. khaki
No. 4... 6,75	7,75
" 3... 7,00	8,00
" 2... 7,50	8,50

No. 1... 8,00	9,00
" X... 8,75	9,75
" XX... 9,00	10,00

Ridebenklæder med Snørelidser eller Knapper.

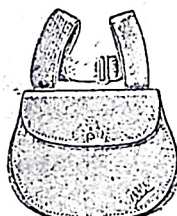
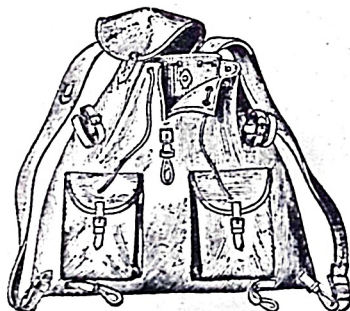
Khaki heluldne	Blaa heluldne	Khaki Linned
No. 4... 16,00	13,00	9,00
" 3... 17,00	14,00	10,00
" 2... 18,00	15,00	11,00
" 1... 19,00	16,00	11,50
" X... 20,00	17,00	12,00
" XX... 20,00	18,00	

Strømper

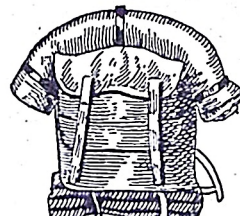
Khaki	Sorte m. gr. el. hv. Striber	Melerede
No. 6... 2,75	2,25	2,75
" 7... 3,00	2,50	3,00
" 8... 3,50	2,75	3,50
" 9... 3,75	3,00	3,75
" 10... 4,50	3,25	4,50
" 11... 4,75	3,50	4,75

RYGSÆKKKE

ekstra solide og vandtætte 6,00 6,50 8,00 ekstra solide og vandtætte

Tværsække
1,50—2,00

Lejrrygsækken
11,00

Rygsække med Mejs fra 18,00 Soveposer fra 8,50

Vort nye letoverskuelige Katalog udkommer den 10. Maj
og tilsendes gratis.

SPEJDER MUNDERINGS MAGASINET

AKTIESELSKAB

LANDEMÆRKET 3 KØBENHAVN K.

TELEF. C. 10909

SPEJDERNES MAGASIN

UDGIVET AF DET DANSKE SPEJDERKORPS

S C T. G E O R G S - B U D S K A B E T

Budskabet til de danske Spejdere er i Aar skrevet af Admiral Carl Carstensen, Kongens Repræsentant under Jamboreen, Præsident for det 2det internationale Søspejderstævne 1927 ved Helsingør.

Hele Jorden rundt stævner Spejderne sammen i Dag for at fejre deres Helt, Sct. Georg. Han staar for os som Lysets Forkæmper mod Mørkets Magter, som den gode, ædle Ridder, der bekæmper alt det onde og usle.

Derfor er han blevet Spejderbevægelsens Bannermærke, thi det er den røde Traad i Arbejdet for at fremelske de ridderlige Egenskaber hos de Unge, lære dem — ikke blot Kærlighed til Naturen og at blive raske og kække — men lære dem at tage Kampen op mod det mindre gode, kan med frejdigt Sind fejre Sct. Georgs-Dag der bor i deres eget Sind, lære dem Glæden ved at overvinde sig selv og Glæden ved at hjælpe

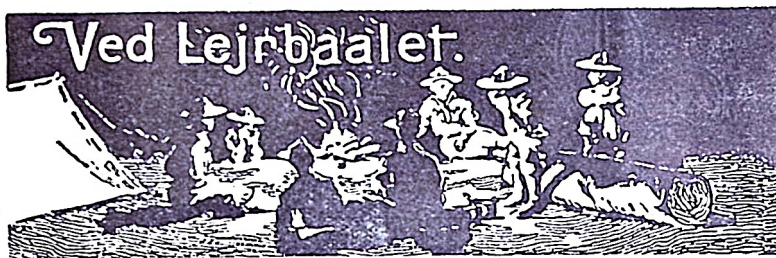

andre og bringe Glæde ind i andres Sind.

Men den Glæde, Spejderen skal føle, maa ikke være den selvgode Glæde, men den ydmyge Hjertets Glæde, der nærmest føles som en Tak, fordi man overvandt sine egne mindre gode Tilbøjeligheder, eller fordi man fik Held til at hjælpe andre.

Har I lært at føle den Glæde, er Trangen til at øve „good turn“ blevet en Del af Eders Væsen, da har I grebet Aanden i Spejderbevægelsen og

kan med frejdigt Sind fejre Sct. Georgs-Dagen.

Sct. Georgsdag.

Den 23. April var det Sct. Georgsdag, og Spejderne over hele Jorden har atter aflagt deres Spejderløfte. Ikke alle Vegne har Spejderne saa nemt ved at mødes som her i Danmark.

Jeg hørte for ganske nylig i Norge om en Dreng, der boede ved Sognefjorden. Han var eneste Dreng der paa Stedet, for der er langt til de nærmeste Gaarde; men han vilde saa forfærdelig gerne være Spejder. Saa skrev han til den norske Spejderchef, om han maatte faa Lov til at staa som Spejder i hans Trop, og det fik han Lov til.

Nogle Aar efter skulde Spejderchefen paa en Rejse til Jotunheimen, og hans Rute faldt tæt forbi Sognefjorden. Da Spejderen hørte om dette, skrev han, at han vilde møde Spejderchefen undervejs for at aflægge sit Spejderløfte. Spejderen var kun 12 Aar gammel, og han maatte rejse en hel Dag over Fjeldet for at naa hen til Mødestedet. Det blev et forfærdeligt Vejr oppe i Bjergene, og da Spejderen langt om længe naaede frem til Mødestedet, var det saa sent, at Spejderchefen forlængst havde fortsat sin Rejse.

Men Drengen var fast besluttet paa at aflægge sit Spejderløfte, saa han fortsatte sin Rejse, og efter to Dages Forløb var han naaet saa langt frem, at han kunde telefonere til Spejderchefen og bede ham vente paa sig.

Det var ganske godt gjort af en 12 Aars Spejder. Men de norske Drenge er stærke og sejle, og det bliver ude af de store Vanskeligheder, de ofte har at overvinde. Bjergene, de pragtfulde norske Fjælde, kræver Styrke og Udholdenhed af dem, der vil færdes ude; men ofte lægger Bjergene jo Hindringer i Vejen for Sammenkomst med andre Troppe. Helt oppe i det nordligste Nor-

ge, saa højt oppe, som der overhovedet bor Mennesker, er der en Spejdetrop, Verdens nordligste Trop. Den har fulde syv Dages Rejse med Skib til den norske Landslejr ved Romsdalen, og mange andre Troppe har omtrent lige saa lang Rejse, men alligevel bliver den norske Landslejr en Kæmpe-Lejr.

Tænk paa det, alle I, der kun har 1 Dags Rejse til Korpslejren ved Gravshoved.

Kender I Færdselsreglerne?

Har I læst „Skolen i den grønne Skov“, hvis ikke, saa se endelig at faa laant den hos en af jeres Kammerater. Bogen fortæller jer om Dyrenes Liv og om alt, hvad Skovens Dyr maa lære for at kunne færdes i Skovene.

Ogsaa I maa lære at færdes i jeres Verden, og det kan ofte falde ligesaa vanskeligt for jer som for Dyrene i Junglen.

Forestil jer, at der slet ikke var noget, der hed Færdselsregler; men at alle gik eller kørte, hvor de vilde, ganske som det passede dem. Jeg er ikke helt sikker paa, at det da vilde være farligere at færdes i det Indre af Afrika end paa Byernes Hovedgader og paa Landevejene; det vilde være en farefuld Verden at leve i.

For at gøre Livet mindre farefuldt er man enedes om Regler for Færdslen paa Gader og Veje, og de, der ikke følger Reglerne udsætter ikke alene sig selv for Fare, men ogsaa andre. Vi, der er Spejdere, og som stræber efter at være hjælpsomme mod andre, vi bør mindst af alle udsætte andre for Fare ved ikke at overholde Reglerne.

Jeg er overbevist om, at I, naar I færdes i Byerne, alle overholder Reglerne. Men naar I kommer ud paa Landevejene, synes I, at der er saa god Plads, at I kan køre paa hele Vejens Bredde efter Behag, men I glemmer, at I der-

ved gør lige det modsatte af en goodturn overfor Automobilisterne.

I gamle Dage var Røverne „Landevejens Skræk“, Spejderne skulde jo nødt erhverve sig det Navn; vi bør, maa og skal snarere stræbe efter at erhverve os Tilnavnet „Landevejens Gentlemen“. I Fjor klagede Motorforeningerne over Spejderne, lad det ikke alene være sidste Gang; men lad os vise dem, at vi Spejdere gør vort for at gøre Landevejene sikre at færdes paa.

En Hædersgave til Verdensspejderchefen. Forslaget kommer fra Det Danske Spejderkorps og K. F. U. M. Spejderne.

Aar 1929 afholdes — som bekendt — den store, internationale Jamboree i England, og fra Danmark er det Forslag udgaaet, at alle Spejderne hele Verden over ved denne Lejlighed skal overrække Verdensspejderchefen en Hædersgave som et Udtryk for deres Højagtelse for og Taknemmelighed mod Baden-Powell, der skænkede Verden Spejderbevægelsen.

Forslaget, der er anbefalet af det internationale Bureau, gaar ud paa, at enhver Spejder — ligegyldig af hvilken Grad — giver sit Bidrag, der for vort Vedkommende vil andrage 25 Øre. Det er kun et beskedent Bidrag for den enkelte, men naar alle Verdens Spejdere tælles sammen, vil det dog blive en smuk Hædersgave, der stilles til Verdensspejderchefens fuldstændig fri Raadighed.

For Det danske Spejderkorps Vedkommende stilles den Betingelse, at de 25 Øre skal være selvtjente.

Her har vi danske Spejdere endelig en Lejlighed, hvor vi kan vise vor Taknemmelighed mod B.-P. for, hvad han har givet os — ikke for den 25 Øre, men fordi vi alle staar samlet og sammen om denne Tanke, der fik sit Udspring herhjemme. Det smukke i hele Ideen ligger deri, at naar du tjener den 25 Øre, saa skænker du vor herlige Verdensspejderchef din Tanke og din Tak, for hvad han gav dig.

(Belpene skal indsendes tropstvis til Korpset inden den 1. Decbr. d. A.)

Do it and do it now.

KORPSETS WOOD-BADGE KURSUS I PAASKEN

Udsigt over Lejren. — Morgenparade. — Flaget hejses.

I Paasken afholdt Korpset ved Store Dam (ved Lillerød) sit aarlige Wood-badgekursus, hvori deltog godt og vel 30 Førrere fra hele Landet.

Det blev 5 anstrengende, men begivenhedsrige Dage — begunstiget af et straalende Vejr.

„If I were a boy again“ — har maaske mangan en Tropsfører tænkt, naar han saa sine Drenge tumle glade om — med Iver og Lyst gaa til de forskellige Øvelser og Lege, mens Fantasien ret fik Lov til at folde sig ud, eller de spændt afventede Resultatet af Patruljernes indbyrdes Konkurrence i Lejren.

Her fik han endelig sit Ønske opfyldt. Vi var Drenge — alle vi, der blev sat sammen i de 5 Patruljer:

*Uglerne,
Spætterne,
Tyrene,
Ravnene,
Skovduerne*

og med Jens Hvass som en uforlignelig Tropsfører.

Vi var stolte af vor Patruljestander, vi kappedes ivrigt fra Morgen til Aften om at erobre de fleste Points til vor Patrulje, vi fandt det saa saare naturligt, at vi maatte stille til Renlighedsparade og blev kostet til Køjs i vore Telte paa Klokeslet. Jo vist var vi i de 5

Naar Klokkeren var syv om Morgenen, vækkedes Lejren ved underlige — nej vidunderlige Toner. Det var Tropsføreren Jens Hvass, der blæste Reveillen paa Lur.

Dage Drenge igen, og hvor var vi glade for det.

Hvorledes Dagene gik? Jo — Timerne svandt hurtigt hen, som de altid gør, naar man har nok at bestille. Havregrøden og Teen om Morgenen maatte vi selv lave og derefter til Øvelserne. Saa at sige alt blev gennemgaaet — Rekrutoptagelse, Faneparade, Patruljeformationer og Eksercits, Sporing, Sansetræning, Terrænbenyttelse, Stafetmeldelse, Højde- og Afstandsbestemmelse, Kimsleg, Korttegning, Forhindringsløb, Brobygning, Woodcraft, Spejderlege og meget, meget andet.

Lørdag til Søndag afholdtes Bivuaktur. Først et langt Orienteringsløb — Besøg paa Frederiksborg Slot, i hvis Kirke Baden-Powells Vaabenskjold er op-hængt (hvad betyder hans Valgsprog: Ar Nyd yw Pwytl Pyd Jw?) — Afmarch til Bivuakpladsen, da Mørket allerede var faldet paa — ud i Skoven efter Materiale — derefter Hyttebygning og Madlavning og Brødbagning uden Kogegrejser eller Spisrekvisitter udover Skovmandskniven.

Det blev meget sent den Nat, før Patruljerne kunde krybe i deres Hytter.

Foruden alle de praktiske Øvelser blev der hver Aften holdt belærende Foredrag inden Lejrbaalet, hvor Patruljerne skulde skiftes til at lægge Lejrprogram.

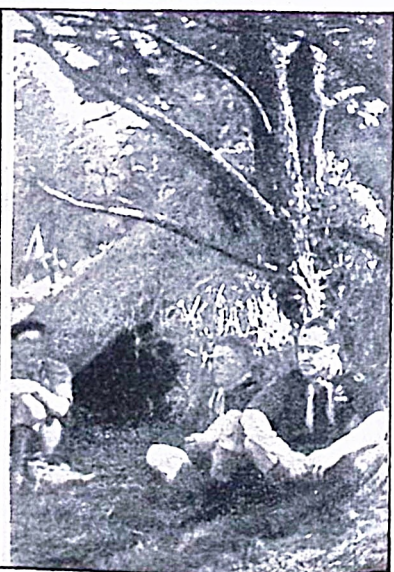
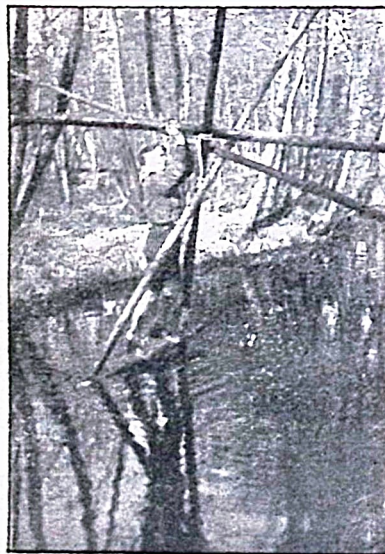
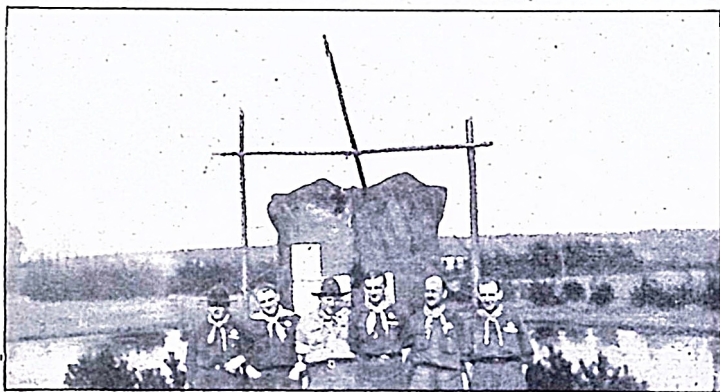

Øverst: Patruljerne under Arbejde ved Blokhuset, hvor Frokosten og Middagen blev spist.

Det var 6. Frederiksberg Trop, der havde paataget sig den „good turn“ at være Kokke. Glimrende løste de alle deres Hverv ligesom Mesterkokken til den yngste Køkkenkarl — „Tordenskjold“. „Ingen kan som frederiksbergske Kokke Folk fra hele Landet back to Gillwell lokke.“

Til højre: En af Patruljerne ved Opslagstavlen (Oksehud).

Nederst: a — Brobygning. b — Skelettet til en af Bivualkhytterne, bygget op ad et Træ. c — den færdige Hytte, dækket med Grangrene og Halm.

Det er hævet over al Tvivl, at Deltagerne i dette Woodbadgekursus vender hjem med det største Udbytte af disse 5 travle Dage, og at dette vil komme til at præge Arbejdet for deres Trops Spejdere.

Og den Tak, der fra Deltagernes Side til Slut lød til Ledelsen — Ove Holm, Tage Carstensen og Jens Hvass — var ærlig og velment. Der var forud gjort et mægtigt Arbejde, og ingen af disse gæve Spejdere i Ordets rette Forstand sparede sig selv.

Da Lejrflaget sidste Dag blev strøget, og Patruljestanderne med et stille Suk var afleveret, var det med et vist vemodigt Blik, man saa udover den smukke Plads, hvor vi var blevet rystet sam-

men som gode Spejder-Kammerater, hvor vi havde lært saa meget, og hvor vi for en Gangs Skyld atter havde levet, handlet og tænkt som Drengene.

Back to Gillwell, happy land.

I am going to work my ticket, if I can.

Den store Rævejæger.

De Folk, der trak Læsset. I forreste Række fra venstre til højre — Tage Carstensen, Ove Holm, Jens Hvass. Bagved dem de to Assistenten — Storm og Vind. (Naar Troppsføreren vilde have begge hen til sig, raubte han „Orkan“).

Benyt Sommerlejren til en Rejse til Flensborg og Sydslesvig.

Lærken slaar allerede sine Triller, Støren fløjter i Træet ude i Haven og bebuder Foraar og Sommer. For mange Spejdertroppe og F. D. F. Afdelinger i Danmark dukker Spørgsmaalet frem: hvor skal Spejderturen til Sommer lægges hen?

Jeg kommer med et praktisk Forslag, thi skønnere og smukkere og mere minderige Steder end i Sønderjylland findes der næppe. Jeg mener derved ikke alene den genvundne Landsdel, men særlig Flensborg og Sydslesvig helt ned til Slesvig og Danevirke. Tag derned! I Fjor var der ikke saa faa Troppe, der tog syd for Grænsen og var glade derfor. Forhaabentlig kan Flensborg ogsaa til Sommer vente mange Spejdere og F. D. F'er, de lever op i Gaderne.

Det vilde her føre for vidt at komme nærmere ind paa de mange minderige og historiske Steder, der drager Tusinder af Danske syd for Grænsen hvert eneste Aar. Alene Flensborg rummer en Skat af Sevædigheder, som enhver dansk Spejder og dansk Dreng burde have set, og saa behøver jeg kun at nævne Navne som Oversø, Isted og Danevirke, og de historiske Begivenheder, der knytter sig til disse Steder.

Et vil jeg dog gerne gøre opmærksom paa gennem Spejderbladene for at undgaa mange Skrivelser og Forespørgsler.

Der er i Flensborg indrettet et Rejseshjem i den saakaldte Tivoli-Skole, Sønder Gravene 36. Skoletjeneren hedder Jørgen Kock, og til ham kan der rettes Henvendelse om at bo paa Skolen under nedenstaaende Betingelser, men husk udenlandsk Porto, ogsaa Svarporto.

Rejseshjem A raader over 20 Madras-

ser og 40 Tæpper. Hver Madras betales med 1 Krone pr. Nat. Der serveres Te med Sukker Morgen og Aften. Middagsmad, Havregrød eller anden Servering kan paa Afdeling A faas efter Aftale med Skoletjeneren. Prisen for Middagsmad vil blive henved 1 Krone.

Rejseshjem B raader ligeledes over 20 Madrasser og 40 Tæpper. a) For Skoler, Foreninger, Turister eller andre Besøgende, der ønsker Servering paa Stedet, er Prisen som under Rejseshjem A. b) For Spejdere, F. D. F. og andre, der selv sørger for Servering og ellers klarer sig selv, betales 50 Øre pr. Madras.

Endvidere vil der i „Slesvighus“ i Slesvig By ogsaa være Lejlighed til at overnatte. Henvendelse sker til Hr. I Ingvertsen, Lollfuss 80, Slesvig.

Ogsaa Spejderkorpset i Flensborg vil gerne hjælpe med, hvor det er muligt, det siger sig selv, at Korpset ikke, saa gerne det end vilde, kan tage sig af alle Spejdertroppe, der kommer syd for Grænsen. I Juli Maaned opholder næsten alle Spejdere sig i Danmark, hvorved det bliver yderligere vanskelige, men vi glæder os, naar danske Kammerater besøger vore Egne.

Viggo Lausten.

Et smukt Landskabsparti fra Holdnæs paa Sydsiden af Flensborg Fjord. I Nærheden af Træet findes en ensom dansk Kriegergrav, hvorpaa der staar: „Her faldt Kvartermester paa „Hekla“, Niels Børgesen, den 7. April 1848. Han var den første danske Marinesoldat, der faldt i Trearskrigen. Den faldne var hjemmehørende paa Stevns.“

„Zigeunerne har været et udtømmeligt Emne for Folkeovertroen og den romantiske Digtning“, skrev Martin Andersen-Nexø i sin Tid i en Artikel. Det er sande Ord. Der er skrevet bindstærke Bøger og mangfoldige Sange om dette farende Folkefærd. Der er fortalt adskillige mere og mindre sandsynlige Beretninger om deres frie og ubundne Liv. Navnlig i ældre Tid optog de Sindede stærkt. Nu til Dags er de — i hvert Tilfælde herhjemme — blevet sjældne Gæster, og Civilisationen har ogsaa formaaet at sætte sit Præg paa mange af dem.

Ingen kan med Bestemthed sige, hvor Zigeunerne stammer fra. Nogle paastaar, at deres Forfædre stammer fra det nordlige Forindien; men Tiden for deres Udvandring ladersig ikke nøjere bestemme. Det er hidtil ikke lykkedes for Forskerne nærmere at begrænse Zigeunerne's Hjemstavn. Nogle mener, at vi maa søge Zigeunerne i Sindh og Pendschab paa begge Sider Indus i de vandrende, hjemløse Bhangis, der er skyet som Pesten af alle. De er urene, fordi de spiser Aadsler, de er uden Religion og lever af Fiskeri og Jagt. Andre er af den Overbevisning, at Zigeunerne oprindelig har været „Jats“, der den Dag i Dag danner Grundkernen i Sindh's agerdyrkende Befolkning.

Fra Indien kom Udvandrerne til Persien, og de har da ogsaa flere persiske Ord i deres Sprog. Fra Persien fortsatte

ZIGEUNERE

de saa til Europa. Medens det maa lades uafgjort, om Zigeunerne afsatte et Sideskud til Ægypten, taler derimod alt for, at det var over Øerne i det agæiske Hav, de udbredte sig til Græken-

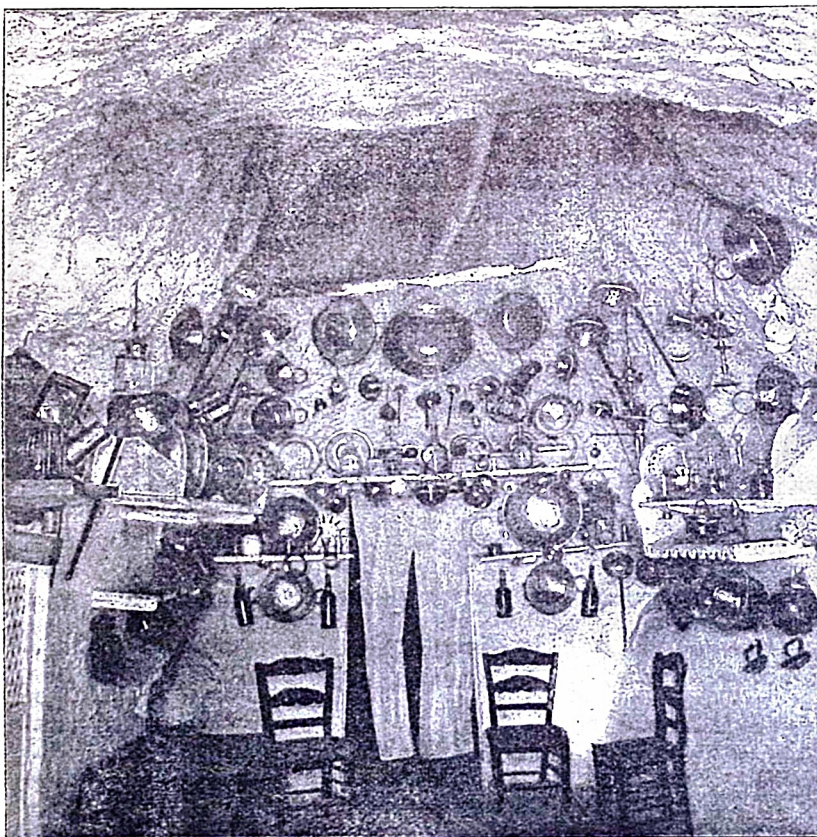
Verdensdel, da man i deres Sprog finder stærke Indtryk af slavisk, valakisk og navnlig græsk.

I det vestlige Europa viste de sig første Gang 1417, hvor man straks blev opmærksom paa deres Væsen og Adfærd, deres Trang til Omflakken, deres smaa beskedne Fordringer til Livet og den ringe Respekt for, hvad der tilhørte andre Mennesker. Da de i dette Aar dukkede op ved de nordtyske Søsteder, var de forsynede med flere Lejdebrev fra tyske Fyrster ja endogsaa et fra selve Kejser Sigismund. I Danmark fik de Fodfæste lidt før 1512. — Man kan uden Tvivl regne med, at dette mystiske Folk i Aaret 1600 var spredt over hele Europa, ikke som fast bosiddende Folk, men som Stammer, der altid vandrede fra Sted til Sted.

Det, der kendetegner Zigeunerne, var nemlig først og fremmest deres evindelige Vandringer. — Nu er der vel næppe et Folk, om hvilket man bestemt kan sige, at det altid har levet i sit nu-

værende Landomraade, alle har sikkert været paa Vandring; men ingen har som Zigeunerne holdt sig som Vandringsfolk. Vi har jo ganske vist alle hørt Tale om vandrede Nomadestammer, og i Afrika findes der som bekendt vandrede Hottentot og Buskmænd; men disse Folk følger sig dog næsten altid knyttet til bestemte Egne, som de vedbliver med at vende tilbage til.

De senere Tider har dog i høj Grad

Det indre af en velhavende Zigeunerfamilies Hule. — I Baggrunden Indgang til Sovestuen. — Billedet venligst udlånt af Gyldendals Forlag.

land. Nogle er af den Formening, at de først ankom til Europa, da de fremtraadte i de vestlige Lande, medens andre paastaar, at de flere Hundrede Aar før deres Indvandring i Vesteuropa har skaffet sig Indpas i det østlige Europa. Man kan ikke føre alvorlige Beviser for nogen af de Paastande; men derimod kan man med Sikkerhed fastslaa, at Zigeunerne maa have opholdt sig i længere Tid i det østlige Hjørne af vor

Fra Zigeunerbyen, Gadebillede. (Billedet velvilligst udlånt af Gyldendals Forlag.)

virket bremsende paa Zigeunervandringerne.

Hvad er nu Aarsagen til disse Vandringer? — Ja, dette Spørgsmaal er ikke helt let at belyse. — Der ligger Zigeunerne en saadan Vandringsdrift i Blodet, at det næsten er dem umuligt at bosætte sig paa et Sted. De føler sig bedst til Pas paa Landevejen eller i den storladne Natur. De ønsker at leve uafhængige af Lovparagraffer og Forbud. — Friheden er et og alt for dem.

Paa deres Vandringer lever de hovedsagelig af forskellige Smaahaandværk. Mange Zigeunere er f. Eks. Kedelflikkere og Træskærere. Andre har Indtægt ved at spaa godtroende Folk og ved Dans og Musik. Den sidste Levevej er maaske ikke altid lige indbringende; men Zigeunerne er som sagt et Folkefærd, der kun stiller smaa Krav til Livet, derfor mærker de vel næppe Fattigdommen som adskillige andre Mennesker.

I tidligere Tid var det meget almindeligt, at de forskellige Zigeunerstam-

En Zigeunervogn paa Lüneburg Hede.

mer valgte en Høvding. De var nødt til at have en Mand, der kunde skaffe dem Tilladelse til at færdes i de forskellige Lande. Man ved ikke, hvordan han valgtes. Nogen større Myndighed havde han aldrig. Han havde Ret til at straffe Stammens Medlemmer for Tyveri; men Straffen var altid ment som en Opmuntring til Tyven saavel som til hele Stammen til for Eftertiden at skjule de stjalne Sager med større Omhu og Forsigtighed. Betegnende er derfor Zigeunerens Ordsprog: *Høvdingen er ligesaa ærlig som enhver anden Zigeuner!*

Nede i det sydlige Spanien bor der Tusinder af Zigeunere, der netop er Typen paa de vandrede Zigeunere, der har faret igennem alle Europas Lande. Ogsaa i Ungarn er der mange Zigeunere. De er ikke, som saa mange her i Norden tror, smukke Folk med Poesiens Glans over sig, nej tværtimod er mange af dem saa grimme, at det grænser til Hæslighed. Der er noget uhyggeligt dyrisk i deres Grimhed: tyndt Haar, Ud-

En Udstødt af Stammen, men vandre
maa han.

slet og rindende Øjne er almindeligt, og naar man dertil føjer et Sold af Kop-per, der med faa Aars Mellemrum hjem-søger de Zigeunere, der bor i Huler, kan man let forstaa, at med Skønheden er det smaat bevendt.

Her i Landet kan man af og til, naar man er heldig, møde en Zigeunerfamilie, der kører omkring i de bekendte grønne „Familievogne“. — Jeg aflagde nylig et lille Besøg i en saadan „Familievogn“. Mændene var ikke hjemme; men jeg blev med stor Venlighed modtaget af en ældre Zigeunerkvind, og efter at jeg havde opvartet med Cigaretter og Konfekt blev hun yderst veltalende. Hun oplyste, at hun var vaskægt Zigeuner, hendes Mand derimod var ikke ægte. „I det hele taget,“ fortalte hun, „er de ægte Zigeunere, der opholder sig her i Danmark, let talte — det drejer sig vist blot om nogle faa Stykker. Men saa snart Folk ser en grønmalet Vogn med smaa Ruder, tror de, det er et rullende Hus med Zigeunere, og saa er Husets Beboere ofte i Virkeligheden saa pæredanske som nogen — det eneste, de har fælles med Zigeunerne, er deres Ud-hængsel, deres store Vandringslyst.“

„Vi er altid paa Vandring,“ sagde Zigeunerkvinden videre. „Jeg forstaaer ikke de Mennesker, der Aar efter Aar

CECILIERNE

Af Sigurd Strangen. — Med Tegninger af Asger Riber.

En Historie om et Nederlag og en Sejr fortalt af Patruljefører Føbius.

„Man kan ikke kalde det en Ulykke eller et uheldigt Tilfælde, men en util-ladelig Skændsel for ham, det gik ud over, og en nederdrægtig Taktløshed af hende, som lagde Labber til Foreta-gendet“.

— — — Det var Sven Trøst fra 3die Patrulje, som skød denne Salve ud, en Dag i September Maaned, da vi sad samlede i vort hyggelige Tropslokale.

Der var sket det beklagelige, at en af Troppens Spejdere, ganske vist en meget lille en, havde faaet rent ud sagt Prygl af en Elev fra Husholdnings-skolen.

— — — En stor, tyk Pige fra Sæ-by havde paa gammeldags Facon pryg-let en af Gutterne fra 1ste Asser Rig Trop. — Og hvis han saa endda havde ladet sig prygle uden at røre sig, ud fra Loven om, at man ikke maa slaas med Pigerne; men han havde sprællet og brølet, som var han falden i Klør-ne paa selve Fandens Oldemor, raabt: „Mord! — Hjælp! — Hu-i-hjælp!“ — og tudet som jeg ved ikke hvad, mens Husholdningsleven arbejdede løs med mange Aars Erfaringer i Bankekød og sprængt Bøf.

Jeg sagde: Sikke en Tøsedreng, da Sven havde fortalt det, og vi fordrede

enstemmigt af Krølle, at han skulde lempe Eksemplaret, *lille Harry*, ud af Troppen.

Men Krølle sagde, at det var noget Sludder. Om vi troede, der var mange Spejdere paa tolv Aar, der kunde staa for saadant et Skud. Enhver vilde selvfølgelig blive rædselsslagen ved pludselig at se sig overfaldet og gennempryg-let af en stor, jydsk Pige paa 160 Pund.

„Vil I ikke hellere tage jer sammen,“ sagde Krølle „og se lidt kammeratligt paa Sagerne“.

Der blev ganske stille i Tropslokalet, da Krølle havde talt, og jeg er sikker paa, at den samme Tanke fødtes i os alle sammen i de ca. tre Minutter, det varede, før nogen af os talte.

Det var Feren, som brød Stilheden og udtrykte det, vi alle sammen tænkte:

„Det vil sige,“ sagde han, „Krølle mener, at vi skal hævne lille Harry's Nederlag — vi skal søge at statuere et Eksempel i Form af Afstraffelse — — — Ve over den tykke Pige, Cecilie Sørensen fra Sæby.“

Næppe havde han udtalt disse forløj-sende Ord, før der lød et Bifaldsraab, som fik Ekkosvar fra Skoven:

„Ned med hende, som har pryglet lille Harry!“

kan leve i den samme By. At se sig om i Verden er det bedste af alt.“

Jeg fik Tilladelse til nærmere at kigge paa Huset, der bestod af et Køkken (hvis man kan kalde et Rum paa Størrelse med et mindre Spisekammer ved det Navn). Ved Siden af Køkkenet var „Opholdsstuen“, der var malet i livlige Farver. Ruderne i denne Stue bestod af kulørt Glas, der fik Solstraalerne til at flimre i grønt, blaåt og rødt. Paa Væg-gene hang forskellige Familiebilleder ud-skaaret i Træ, det var Stuens eneste Pryd, alt Bohavet var meget primitivt, det bestod kun af Borde, Skamler og Bænke af uhøvlet Træ. Det tredie og sidste Rum var „Sovestuen“ — den flød med snavset Tøj, og hullede Madrasser udgjorde Sovepladserne.

Det var hele Herligheden; men tilstrækkeligt for det farende Folk. Be-boerne er nøjsomme. Maaske er de mere

lykkelige for de smaa malede Rum, end den rige Mand for sine forgyldte Sa-loner.....

— — — Jeg husker, at jeg for nogle Aar siden overværede en Forestilling i en Cirkus, hvor en ægte Zigeunertrup optraadte. Det var gribende at høre deres vilde, lidenskabelige Sange, deres smulke indsmigrende Musik, det var skønt at se deres Danse, medens det flammende Lejrbaal sendte sine Ildgnister ud over den zinkbelagte Manege. — Det var som Telttaget svandt bort, som saa man disse store Børn ude i Naturen under Him-lens Tag, hvor de hørte hjemme. Der var Længsel i deres Sange, der var Ve-mod i deres Musik. Det var Ord og To-ner, der fortalte, at disse Folk aldrig vil kunne fornægte deres Natur — deres Vandringsdrift og Eventyrlyst. — — —

-J.C.

Det er et højst indviklet Problem at skulle nedskrive Historien om, hvorfor den Pige pryglede lille Harry, og endnu vanskeligere at skulle fortælle om Hævnen, som ikke just spejdermæssig set var fair eller rettere sagt overfølsom fair i Forstaaelsen af, at hvis man ikke kan være ridderlig over for en Dame, saa skal man hellere end hævne sig bruge Paranthessystemet, selv om Damen hedder Cecilie og er fra Sæby.

Samme Dag, som Frøken Cecilie Spørensen skulde have Forevisning i Bagning af Brød, Boller og Buttermel paa Borgerskolen, havde Tropsfører Krølles Trop en Orienteringsopgave, der foregik fra Biblioteket sydøst for Byen, forbi Husholdningsskolen, Hjortshøj, Ægir og ud til Vestkanten af Grydebjerg Skov. Der fingeredes, at to Tyve var taget i denne Retning med en Ladning Tyvekoster fra Fru Krølles Spisekammer, P. D. — Vejen Nr. 2.

„Paa Tropskærren udfor Porten ind til Husholdningsskolen kan du finde alle de Ting, der skal udlægges,” sagde Krølle til lille Harry samme Formiddag, og saa var det, at Ulykken skete.

Cecilie Spørensen kom gaaende ned gennem Haven fra Husholdningsskolen. Ud for Tropskærren kom hun i Tanker om, at hun havde glemt noget, hvorfor hun satte en Pose Mel, som hun bar, fra sig, og vendte om for at hente det, hun havde glemt. Og 37 Sekunder efter arriverede lille Harry, snappede Posen i god Tro og meldte „Afgang” samtidig med, at han fik en lys Ide. „Melet” sagde han til sig selv, „skal naturligvis bruges til Sporing”. — Saa prikkede han Hul paa Posen og lod Melet drysse ud i Afstande paa henholdsvis 50—100 Meter.

Cecilie fandt dette Spor, og alligevel tør jeg vædde med, at hun aldrig har været Pigespejder.

400 Meter Vest for Ægirhuset paa Stien, der gaar ind i Skoven, stødte hun paa lille Harry, som netop var i Færd med at tømme det sidste Posehjørne for Købmand Larsens garanterede uforfalskede „Gluten Flour”. — — — „Hun lignede bestemt en kalkunsk Hane, i det Øjeblik hun sprang paa mig,” sagde lille Harry, da han paa Spejderløb aflagde en paalidelig, sandfærdig Beretning om dengang, han lagde Parti til den Endefuld, som krigslystne Husholdningselev Cecilie Spørensen lagde fra

sig paa Punkt 1. H. i Grydebjergskoven d. 16. September 1927.

Og saa tillader jeg mig at meddele, hvad vi — Troppen foretog os ni Dage senere for at hævne lille Harry, for at hævde os og for at hindre Troppen i fremtidige uverdige Kollisioner med en hvilken som helst Art Fjender i Form af stærke Piger fra Sæby. — — —

Det var lige i Slutningen af September Maaned, den Tid, hvor Skvaddekaalen begynder at blegne ved Tanken om, at nu er den færdig med at se godt ud. Fru Krølle havde Onsdagen før syltet 32 Flasker Rabarbersaft; og jeg husker ganske bestemt, at Gartner Mathiasen Dagen forud havde averteret: 6 Pund amerikanske Æbler for 50 Øre — uhørt billigt!

Det var i Grunden disse Æbler, der gav os Ideen til Hævnen og dens Udførelse, thi Lørdag Aften omkring Lejrbaalet i Bromme Skov, ved 6 Pund af

samme, efter Avertissementet af Feren til Troppen indkøbte Æbler vedtog vi, at saadan og saaledes uden Skaansel skulde Cecilie Spørensen fra Sæby trakteres.

Søndag d. 25. Kl. 11 Formiddag kunde man se en lille Pige i tærnet Kjole, Harrys lille Søster, gaa ind paa Husholdningsskolen. Og havde man haft lange Øren kunde man have hørt hende spørge efter Cecilie Spørensen fra Sæby, og da samme kom, sigte: „Æh — æh — jeg skulde be-bede Dem fra Mejeribestyrerens i Haverup om at komme derud Kl. 2 i Eftermiddag, for der var kommen Fremmede fra Sæby, sagde den Dreng, som sagde til mig, at saa-saadan havde Meneribestyrerens sagt til ham, at han skulde sige til mig, at jeg sku — skulde sige te — til Dem!”

Tre Timer senere saas stærke Cecilie trave hen ad Slagelse Landevej mod Haverup Mejeri. Graa Spadseredragt, rød

Lakhat og Lærredssko med høje Hæle —
rødmosseset, smilende og med faste Fod-
slag.

„Vamos — vamos, pour la Musika,
Uuliba, nuliba — sa! — sa! — sa!“
lød der inde fra Mejeriets Have, en
fremtidig Sang, og før vordende Hushold-
ningslærerinde Frk. Cecilie Spørensens
havde tænkt sig om, sad hun højt svæ-
vende paa 1. Asser Rigs. Tropskærre —
— Retning: Bromme Skov. Fuld Musik:
Trommer og Horn. Standser ikke før
Punkt 32 ved Magle Sp. „Ajuhm!
Ajuhm! Saa kiler vi paa!“

* * *

— — — Det er den underligste Føl-
lelse, jeg har været udsat for. Jeg tror,
vi alle sammen fulgte en Slags Skuffel-
se, for det virkede ikke, som vi havde
tænkt os med Hyl og Skrig, som Damer
i Almindelighed griber til, naar der er
Udsigt til en Mus paa Hattæskens. Hen-
de her, Cecilie, sagde ikke et Kuk, end-
sige jamrede sig. De fire Mand, som
trak Kørrer, blev lige som hypnotiserede
til at holde op med Sangen. Ud for
Ræveskovsbakken blev der trukket i
Stilhed, og ud for Skrædderens lille røde
Hus lagde jeg Mærke til, at Cecilies
Aasyn bar Præg af Lumskehed og for-
roligende Bagtanker. Hun sad og smile-
de, som var hun en Kleopatra, der blev
baaren frem af sine lydige Slaver.

Der skal her bemærkes, at vor Hævn
udtænkt af Patruljerne og censureret
af Krølle, gik ud paa at bringe Damen,
ikke til Mejeribestyreren, men til Trops-
huset i Bromme Skov, hvor vi vilde
tvinge hende til at tage Del i et af
vore store Festmaaltider, nemlig Mate
og Svens paa Pind; over aaben Ild,
ikke altid gennembagte, smaa lækre Hve-
debolle. Vi vilde tvinge hende til at
indrømme, at hun havde handlet urig-
tigt ved saa ubetænksomt at prygle
lille Harry — og naar vi saa havde
lavet lidt Grin med hende, vilde vi køre
hende hjem igen. Men saalunde vilde
Skæbnen ikke, at Hævnen skulde lykkes
for 1. Asser Rig Tropp.

— Da vi naaede Vejen, som bøjer fra
Krøjerup op til Bromme Skov, hævdede
den røde Lakhat sig 1,42 Meter i Vej-
ret. Feren mærkede, at der var en, som
„smak“ ham en paa Siden af Hovedet,
samtidig med, at Søren fornåm en Da-
mehæl bag til, saa at han røg over
Vejen, tre Meter ind i Peter Jensens

Rugmark. Vi stod maalløse og gloede,
for før vi havde tænkt os om, var Cecilie
Spørensens fra Sæby forsvundet op ad
Vejen til Kristen Pedersens Gaard, og
da hun naaede Vindmotoren ud for Mød-
dingen, vendte hun sig om og raabte:
„Saadan nogle Nisseunger! Vent I bare.
Jeg skal hejsens lære jer, kan I tro.
I skal faa Enden paa Komedie alle 24,
før Maanen staar op. Sæt god Vagt
uden for jert Blokhus, for i Aften skal
jeg love, angriber Husholdningspigerne
den spilleste Spejdertrop, der nogen Sin-
de har eksisteret!“

„Det er ydmygende i højeste Potens,“
sagde Feren, som havde lagt sig ned
paa Grøftkantanten. „Det er ukvindeligt,
simpelt og raat, dette at hun sagde:
„den spilleste Trop“, og det skal vorde
hævnet.“

„Hævn!“ raabte Rudolph.

„Vi sender Bud til Krølle og beder
ham komme omgaende. — — Forklar
ham Situationen og sig, at han skal med-
bringe „Nattegn og Morgenmad.“

10 Sekunder senere gik der Ekspres-
bud til Bungalow de Krølle. Bag et Vin-
due inde i Kristen Pedersens Gaard
stod Cecilie og smilede, mens Spørens
gule Top forsvandt bag Haverupbakken
— og vi — Troppen satte underlig
flade Kurs mod Skovløberleddet ind til
Bromme Skov.

* * *

— Noget af det bedste, jeg ved, er
at være sikker paa noget. At være sik-

ker paa, at noget vil gaa akkurat, som
man har tænkt sig, det er en Følelse,
der langt overgaar Visheden om, at en
eller anden farefuld Situation er over-
staaet. Naar jeg f. Eks. er sikker paa,
at jeg kan min Lektie, saa er jeg meget
bedre tilpas før, end efter, at jeg har
været oppe i den. Min kære Ven, Peter-
sen, kan i Tysktime tale lige saa ned-
sættende, han vil, om Spejderbevægelsen,
naar bare jeg er sikker paa, at det,
han siger, er noget Nonsens. Den Aften
ude i Bromme Skov var jeg sikker paa,
at det blev en Succes. Jeg var sikker
paa, at naar Krølle gik og nynnede paa:
„It's a long way to Tipperary“, ja, saa
var der med Sikkerhed lagt i Kakkell-
ovnen til Sejr og Modtagelse af „Hun-
ernes“ Indtog i Bromme Skov.

Krølle havde en gul Stedmoderblomst
med blaa Kant i Knaphullet. (Det er
hans Yndlingsblomst). Og naar Krølle
har Blomst i Knaphullet, saa kan man
være sikker paa, at det alvorlige, der
skal ske, er blandet med en lille fryde-
fuld Portion Komik.

Kl. 5,45 vidste vi gennem Maas, hvis
Halvkusine er Lærerinde i Skolekøkke-
net, at Fjenden, Cecilie Spørensens & Co.
— 79 Husholdningslever vilde rykke ud
ved Mørkets Frembrud ca. Kl. 7,30. De
vilde være iført hvide Formiddagskjoler,
for bedre at kunne se hverandre i Mør-
ket, og af Vaaben vilde de medbringe
Gryde- og Potageskeer, Kageruller, Tæp-
(shuttes Side 25).

Paa Redaktionen Opfordring og Anmodning har Haderslev-Troppen overladt „S. M.“ Manuskriptet til den landskendte „Menneskeæderopera“. Den vil ikke alene mere at læse; men den er et udmærket Eksempel paa et Underholdningsbidrag ved en Spejderfest — let at stille paa Benene og af stor, humoristisk Virkning. Redaktøren overværede i Vinter en Opførelse af Operaen ved en sjællandsk Tropsfest. Hvor Lat-terbølgen slog op mod de agerende — ældre Folk lo, saa Taarerne trillede dem ned ad Kinderne og forsikrede, at det var deres Livs morsomste Aften. Operaen er god nok; men det kommer naturligvis ogsaa an paa Udførelsen. Den skal helst spilles af *smaa* Spejdere. Og kun paa den *rigtige* Melodi kan „Ruth's Sang“ gøre sig (Mel.: „Naar alle andre sover —“) derfor bringer vi ogsaa Noderne til denne Melodi, der ikke er alt for kendt.

Personerne:

Svend Dannemand, affældig, skægget, gigtvag Skovejer med Stok.

Ruth, hans skønne, halvgamle Datter.
Peter Hansen, Jæger med Bøsse og Vemod.

Mædsk)

Madsk) uciviliserede Menneskeædere.

Sørensen)

1. Mundfuld. —

Skovejerens Park. I Baggrunden skimtes de jyske Urskove. Ruth vandrer tankefuld frem og tilbage. Hun er iklædt Sommerkjole med stærke Farver og har smægtende Øjne.

Mel.: Naar alle andre sover.

FRA DET MØR- KESTE JYLLAND

Menneskeæderopera i 2 Mundfulde
af „Haderslev-Spejder“.

Ruth.

Mel.: Naar alle andre sover.

(Fru Heiberg).

Mens alle andre filmer, saa ensomt

vandrer jeg,

i Længden er det meget ubehageligt for mig,

mon snart ej Stunden kommer, da

Elskovs Time slaar,

det haster virk'lig stærkt, for jeg er

næ-æ-æsten 30 Aar.

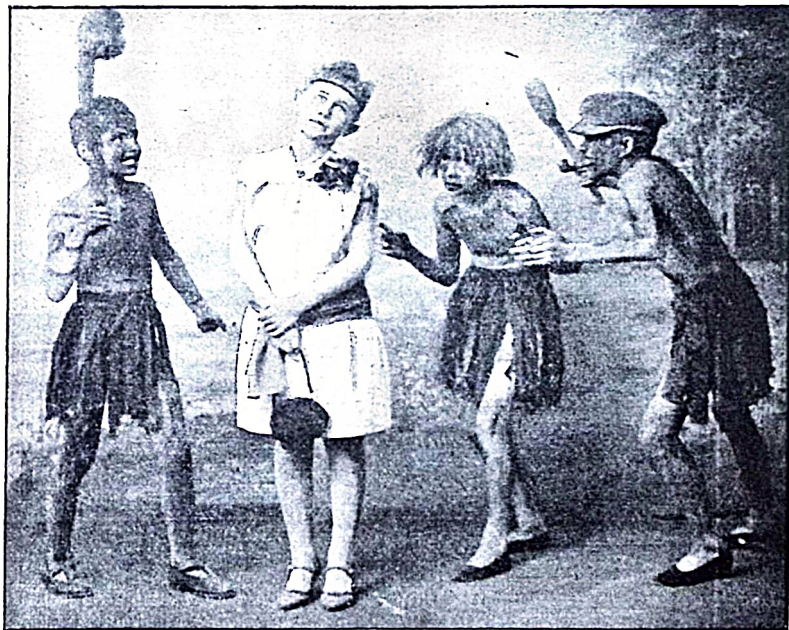
Overskæg, Sixpence og Shagpipe. De opholder sig hele Tiden i Baggrunden af Scenen, og Ruth vender sig ikke om, men staar stille og lytter med stigen-
de Henrykkelse til følgende Sang. Under sidste Vers tager hun en Pudder-
daase frem og pudrer sig hastigt og vildt, stadig uden at vende sig om.

Mædsk, Madsk og Sørensen.

Mel.: Oh, I went down south. (uden Omkvæd).

Oh, kom med os, min Pigelil,
uriva, sjing, sjuribas,
vor Høvding bringer vi dig til,
uriva, sjing, sjuribas.

Han venter dig med Elskovs Glød,
uriva, sjing, sjuribas,
fordi du er saa sød, saa sød,
uriva, sjing, sjuribas.

Ruth: „Oh! hvilke skønne Toner —“

Under de sidste Linier har Mædsk, Madsk og Sørensen sneget sig ind i Baggrunden af Scenen. De er halvnøgne og brune (indsmurt i Kakao), deres Paa-
klædning bestaar af Badebukser og Bælte, hvorfra der hænger alt muligt sprag-
let samt Knogler. De har stærkt op-
trukne røde Munde og voldsomme Øjen-
bryn. Sørensen har desuden et brunt

Ruth (stadig med Front til Publikum).

Mel.: Naar alle andre sover.

Oh, hvilke skønne Toner, de fylder helt
min Sjæl,

mit Hjerte banker voldsomt,

(slaar sig paa Hjertet i Takt til
Ordene i Linien)

saa jeg kender knap mig sa'l,
en Høvding stolt mig venter,

med Elskovs Længsel varm,
om lidt saa skal jeg hvile i hans
bre-e-e-de stærke Arm.

Her vender Ruth sig glad om, men da
hun ser, at det er Menneskeædere, ud-
støder hun et skingrende Skrig og be-
gynder at besvime. Menneskeæderne
styrter frem, griber hende, før hun har
naaet at falde, og bortfører hende.

Svend Dannemand (ind).

Svend D. har langt, hvidt Skæg og
kommer stolpende ind, mens han truer
i Luften med Stokken. Ruth høres hvine
i det fjerne.

Svend Dannemand (klynkende).

Min, min, min Tøs skal blive din,
djærve, kække Jæger Hansen,
vil du ikke nappé Tjansen,
min, min, min Tøs skal blive din.
(fjerne Hvin fra Ruth)

Hansen (glad).

Jo, jo, jo, den Idé var go',
hør, hvor rædselsfuldt hun hviner,
uden Tvivl de hende piner,
jo, jo, jo, den Idé var go'.
(fjerne Hvin fra Ruth)

Mel.: Sur, sur, sur.

Skræk, Skræk, Skræk, nu er Tøsen væk,
bortført af en Men'skeæder,
hanses Mave nu hun glæder,
Skræk, Skræk, Skræk, nu er Tøsen væk.

Jæger Hansen (ind).

Hansen kommer ind fra samme Side
som Svend Dannemand. Han er ung og
dristig at se paa. Han har Jægerhat med
Fjer i, Bøsse paa Skuldren og i et Styk-
ke Sejlgarn over Skuldren hænger to
Høns, alm. Høns. Han gaar med raske
Skridt hen til Dannemand og slaar ham
djærvt paa Skuldren, saa D. synker i
Knæ. Fjernt Hvin fra Ruth.

Mod, Mod, Mod, bort paa ilsom Fod,
jeg vil aldrig mere jage,
før jeg bringer Ruth tilbage.
Mod, Mod, Mod, bort paa ilsom Fod.
(fjerne Hvin fra Ruth).

Begge.

Hast, Hast, Hast-værk er ingen Last,
førend Solen ned maa dale,
skal de dø de slemme Ka'le,
Hast, Hast, Hast-værk er ingen Last.

Under sidste Vers staar Hansen og
haler i Dannemand, og under sidste Li-
nie gaar begge ud af Scenen, Hansen
forrest med Skridt i Takt til Melodien,
Dannemand besværligt følgende efter og
truende med Stokken.

— 2. Mundfuld. —

Foregaar paa en aaben Plads i Ur-
skoven, hvor Menneskeæderne holder til,
Ben og afnavede Knogler ses overalt.
I Midten et Træ. Menneskeæderne kom-
mer slæbende med den skrigende Ruth,
som de binder til Træet. Derefter fjer-
ner de sig.

Ruth.

Mel.: Naar alle andre sover.

Imens jeg her staar bundet, til Hansen
staar min Hu,
mon han dog ikke kunde frelse mig fra
denne Gru,
hvis ikke snart han kommer, saa bliver
jeg vist ædt,
en rigtig Men'skeæder kan jo
a-a-a-aldrig blive mæt.

Snart kommer de med Gryden og putter
mig derned
og koger mig, imens mit Sind er fuldt af
Kærlighed,
og selv om de nu mener, at jeg maa
smage godt,
saa synes jeg alligevel, at de-e-e-et er
temlig raat.

Orkesteret spiller følgende Charleston-
melodi:

Charlestonmelodien spilles een Gang,
mens Scenen staar tom. Orkesteret spil-
ler den derefter straks for anden Gang
og samtidig kommer Menneskeæderne
charleston'nde ind i „Gaasegang“. Mædsk
bærer en lillebitte blank Gryde, Mædsk
en mægtig Kølle og Spørensen en enorm
Grydeske. De charlestoner rundt om
Ruth, og straks efter Melodiens Slut-
ning (maa om fornødent spilles to Gan-
ge, hvis Scenen er stor) begynder Men-
neskeæderne paa nedenstaaende Vers,
som synges i Takt til hastig Gang om-
kring Ruth.

Mædsk: „Vi vil rigtigt paa dig smage—“

Menneskekæderne.

Mel.: Sur, sur, sur.

Bøf, Bøf, Bøf, li'som af en Øf,
vil vi nu af Pigen lave,
Benene vi siden gnave,
Bøf, Bøf, Bøf, li'som af en Øf.

Charlestonmelodien een Gang, mens de
danser omkring Ruth, stadig i Gaase-
gang og med Redskaberne i Hænderne.
Ruth ser af og til paa deres Ben og
udstøder vilde, skingrende Skrig.

Steg, Steg, Steg, laver vi af dig,
vi dig ned i Gryden putter,
Baalets Flammer om dig futter,
Steg, Steg, Steg, laver vi af dig.

Charlestonmelodien med Dans og Skrig
som før.

Dø, dø, dø, skal du pø om pø,
du blir velstegt, brun og lækker,
glade vi med Tungen smækker,
dø, dø, dø, skal du pø om pø.

Charlestonmelodien med Dans og Skrig
som før.

Guf, guf, guf, borte i en Ruf
du forsvinder ned i Maven,
selv om du blir nok saa gnaven,
guf, guf, guf, borte i en Ruf.

Charlestonmelodien med Dans og Skrig
som før.

Mæt, mæt, mæt, blir vi ikke let,
vi vil rigtig paa dig smage,
der bli'er ingenting tilbage,
mæt, mæt, mæt, blir vi ikke let.

Charlestondans, der ender saaledes, at
Menneskekæderne kommer til at staa med
Front mod Publikum, to tilvenstre for
Ruth, en tilhøjre. Under Dansen er Jæ-
ger Hansen kommet ind fra højre, Men-
neskekæderne har dog ikke set ham. I
samme Øjeblik Dansen er færdig, hæver
Hansen Bøssen, der lyder et Stortrom-
meslag i Orkestret, og den første Men-
neskekæde falder baglæns, dog ikke me-
re, end at han bliver siddende paa Gul-

Hansen: „Jeg elsker dig uden Lige —“

vet med Front mod Publikum (Benene
strakt lige frem). Nyt Skud, anden Men-
neskekæde ligeledes. Nyt Skud, tredje
M. ligeledes. Hansen bliver stadig staa-
ende tilhøjre paa Scenen.

Menneskekæderne:

Mel.: To Drosler sad.

Oh, hvilken Kval, den frække Ka'l
har strakt paa Val hver Kannibal,
oh, skønne Ruth, oh, lækre Steg,
nu maa vi give Slip paa dig,
hendgende:
oh, skønne Ruth, oh, lækre Steg,
nu maa vi give Slip paa dig.

Medens de kaster et sidste længsels-
fuldt Blik paa Ruth, falder de under
sidste Linie helt bagover og dør.

Jæger Hansen frem til Ruth, løser
hende, derefter paa Knæ med venstre
Ben.

Mel.: Sur, sur, sur.

Ruth, Ruth, Ruth, nu er de kaput,
og saa tør jeg til dig sige (venstre
Haand paa Hjertet)
jeg dig elsker uden Lige (slaar ud
med højre Haand).
Ruth, Ruth, Ruth, nu er de kaput.

Ruth:

Mel.: Jyden han er stærk og sejt.
Hansen, du har reddet mig, (Hansen
rejser sig)
altid vil jeg elske dig,
li'saa længe Verden staar,
Hansen, for dig, oh, mit Hjerte slaar,
Begge (samtidig):
li'saa længe Verden staar,
Ruth:
Hansen, for dig, oh, mit Hjerte slaar.
Hansen:
Ruth, oh, for dig, oh, mit Hjerte slaar.
(de omfavnes).

FRA MARK OG SKOV

OM FUGLESANG

(Af Lektor Lauritzen).

III

Der er en Slægt, som kaldes *Piberne*. De har et sylformet Næb, en temmelig lige Bagklo, og Halen er kun ganske lidt indskaaren. Saa løber de hurtigt og piber. Det er meget godt altsammen, naar man har dem paa nært Hold — og de saa bare vil pibe. Den almindeligste er *Engpiberen*, ogsaa kaldet *Piplærken*, fordi den ligner en lille, lidt buttet Lærke. Den stiger ogsaa syngende tilvejs ligesom Lærken, men ikke lodret og ikke i Skruelinie. Den stiger skraat opad et Stykke og falder tavs ned. Sangen bestaar væsentlig af en eneste Tone, som synges i forskelligt Tempo lige til Rullen, og saa en dybere Tone, idet Fuglen daler. Ret almindelig er ogsaa *Skovpiberen* eller *Træpiberen*. Den kan holde til paa Grøftkanter, Lyngmarker og navnlig aabne Pladser i Skoven. Den sidder i en Busk eller et lavt Træ, og er der flere sammen, hvad ofte sker, giver de en hel Cirkusforestilling. Hannerne skiftes nemlig til at gaa tilvejs under livlig Opsang for derpaa at dale under en klagende Lyd. Stemmen er smuk, Sangen ret varieret. Man ser ved denne Lejlighed let Fuglens gule, plettede Underside og de hvide Halvdele paa de yderste Halefjer. *Skærpiberen* findes kun paa Smaagerne. Dens Underside er ogsaa gul med mørkere Pletter. Dens Sang skal være ganske køn; men jeg har ikke hørt den. Den sjældneste er vel nok *Markpiberen*, som kun holder til paa de allermagreste Jorder. Den er slank, Rygsiden rødgraa, Bugsiden hvid-

gul. Der løber en bred, hvid Streg over Øjet. Dens Sang er smuk, uagtet den kun bruger faa Toner. Jeg har kun hørt den synge et eneste lille Motiv, som den gentog atter og atter. Den vipper med Halen som en Vipstjert.

Nattergalen er prunkløs af Udseende; men desto mere straalende er Sangen. Og saa synger den Døgnet igennem med usvækket Kraft fra dens Ankomst (8.—10. Maj) til lidt paa den anden Side St. Hans. Den synger fra en Busk, dog ikke mere skjult, end at man kan faa den at se, og den er aldeles ikke bange. Bløde Temaer, raske Overslag som af Kastagnetter, Fløjtetoner som fra en fin Klarinet, dybere som af Fagot, smaa raske Overgange eller Nedgange og Kluk som fra en Flaské. Disse Kluk kan ingen anden Fugl eftergøre. Tonerne Kraft kan hamle op med baade Droskens og Solsortens; men den lille Fugl har ogsaa mægtige Stemmemusler.

Rødhalsen er i Slægt med *Nattergalen*, og dens Øje er ligesaa frimodigt. Den kendes paa sin røde Strube. En tysk Professor siger om dens Sang: „Højt oppe fra langt ned“. De høje Toner er knirkende, minder lidt om Lyden fra et Dørhængsel, som trænger til Smørelse, og da *Rødhalsen* tiltrøds for, at den af nogle kaldes „Jordsanger“, sidder temmelig højt oppe i et Træ, naar den synger, kan man paa en Spaseretur gennem Skoven i stille Vejr blive noget forundret over, at alle Grenene saadan knirker. De høje Toner bruges nemlig ogsaa som Kaldetoner eller Samtaletoner. De lavere Toner er lidt slæbende og kan gaa op og ned, og heri minder

Rødhalsen en Del om *Løvsangeren*. Dens Bølger er dog mere udprægede, den begynder ikke saa højt oppe i Tonestigen og har ingen Knirk. Alle *Løvsangerens* Toner er lige lange. Den synger ellers ogsaa fra temmelig højt Sæde. *Løvsangeren* er meget almindelig. Det er en lille, graa Fugl, som gemmer sig godt i Løvet; men Sangen høres fra alle Kanter i vore Løvskov. Der er Forfattere, som skriver, at *Løvsangerens* og *Bogfinkens* Sang ligner hinanden. Det er svært at forstaa; thi *Bogfinken* synger jo paa een Tone undtagen tilsidst, hvor den ender med det ejendommelige Dobbeltslag, medens *Løvsangerens* Sang altsaa rummer mange Toner og taber sig tilsidst i Dydden. *Bogfinkens* Tone synges kort (som en Prik), medens *Løvsangerens* Toner er længere, som en kort Streg. Derimod har jeg hørt *Rødhals* og *Bogfinke* synge Vekselsang, og det var tydeligt, at *Bogfinken* ved den Lejlighed søgte at efterabe *Rødhalsen*, hvorfor den heller ikke tog sit Dobbeltslag med og altsaa endte sin Sang med en enkelt lavere Tone. Men Forsøget paa at agere *Rødhals* lykkedes nu ikke helt.

Løvsangeren har to Slægtninge, *Grøn-sangeren* og *Gransangeren*, som ligner den meget. Alle tre er smaa, slanke og med gulhvid Bug. *Grøn-sangeren* er grønlig paa Ryggen og har en gul Streg baade over og under Øjet, medens de to andre kun har den gule Streg over Øjet. Lettere er de at skelne, naar de synger; thi *Grøn-sangeren* sidder ofte i en Pilebusk, flyver maaske op til en lavt-siddende Bøgegren. Dens Sang er hurtigere end *Løvsangerens*. Den har en karakteristisk Nedgang paa 4—5 Toner, kan synges flere ens høje Toner og pludselig springe ned til lavere. *Gransangeren* er ret sjælden. Den synger paa to Toner, ikke flere.

Der er en Fugl, som kaldes *Brunellen* eller *Jernspurven*. Det første Navn hentyder til dens brune Farve, det sidste til Lighed med Spurvenerne. Men den har hverken brun (sort) Hagemæk eller anden Prydelse og er slankere og lettere end Spurvenerne, dertil sky af Væsen. Det er egentlig en Skovfugl, som yngler i unge Graner. Men kan den ikke faa en lav Grantop at synge fra, kan den ogsaa benytte en Telefontraad. Sangen er f. Eks. — med klangfulde Toner af forskellig Højde.

Nu vil vi gaa ud i Skovens Udkanter, i Park eller Krat. Der træffer vi fire Slægtninge: *Havesanger* (væsentlig i Skov), *Munk* (baade i Skov og Have), *Tornsanger* (ved Hegn f. Eks.) og *Møller*, ogsaa kaldet *Gærdesanger*, *Gøgemoder* (en Parkfugl). De er alle smaa (Mølleren dog mindst), alle graabrune eller oliven paa Oversiden, lyshvide paa Undersiden. Der er ingen Streg ved Øjnene, og Halerne er ikke kløftede. Munken er let kendelig ved sin sorte Kalot paa Hovedet. Tornsangerens Farve falder i det brune, og Hovedet er skifergraat. Begge disse er frejdige. Mølleren er ren hvid paa hele Undersiden, Havesangeren derimod med et mindre rent Skær. Disse to gemmer sig godt for Beskueren. Men Mølleren røber sig idelig ved sit „klap, klap, klap, klap!“ Det minder om et gammeldags Vandhjul eller Lyden fra Skovlene paa en Hjuldamp. Desuden frembringer den en Lyd, som naar man klipper med en Havesaks. Havesangeren sender fra sit Skjul et Væld af Toner ud i Rummet. Det er et ligesaa højroset Kvadder, som Mølleren Kvadder er svagt. Paa Afstand lyder Havesangerens Toner som Lyden af en rislende Bæk, der vil lokke Tilhøreren til sig. Mølleren Kvadder kan kun høres ganske tæt ved, og mærker den noget, saa siger den klap, klap, og flyver. Der er klar Klokkeklang i Havesangerens Kvadder; men der er Staal i den lille Møllers Smæk. Munk og Tornsanger kan ogsaa begge synges kvidrende. Men de kan mere end det. Munken har Metalklang i Stemmen; og dens „Hornsignal“ (c, e, g) lyder ligesaa friskt ind under Trækronerne som Droskens. Tornsangeren har smukke Fløjttoner, som danner en behagelig Afveksling i dens andre Sangmotiver.

(Sluttes i næste Nummer.)

BREV FRA FÆRØERNE

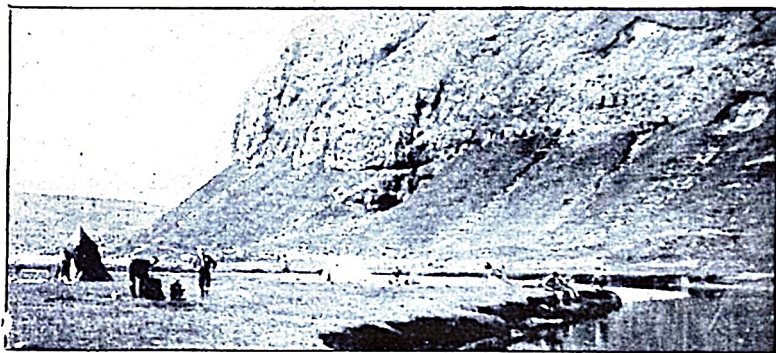
Vanskelighederne er til for at overvindes.

1. Thorshavn Trop paa Vandreløj.

Det kunde maaske interessere nogen at høre lidt om en Vandreløj paa Færøerne, selv om det vel nok er blevet noget sent at skrive om sidste Sommers Lejrtur.

Turen gik fra Thorshavn til Krivig kun ca 25 km i Luftlinie, men undervejs skal man op i 300 m's Højde, og op og ned gaar det hele Tiden. Der findes ingen Landevej; 3 km fra Thorshavn er vi ude i Ødemarken, Sten, Græs, Lyng og Mose omgivet af høje Fjelde. Snart nede i dybe Kløfter, snart næsten lodret op over en Klippekam. Her kan ikke skaffes Proviant eller Brænde, saa alt maatte medbringes. Hertil medførte vi to Heste „Grane“ og „Kim“, men dem havde vi næsten ligesaa stort Besvær med, som vi havde haft, hvis vi havde baaret det hele. Navnlige syntes Grane, at det var lettere at gaa uden Bagage, hvorfor den, naar den kunde se sit Snit,

vi aftalt Møde der. Stejlt opad gik Terrainet, og tungt var det — snart med Mosegrund, snart med talløse Klippeblokke og snart med rislende Kilder, der lavede brede og dybe Furer. Tung var Tropskærren at slæbe. Det venstre Hjul beskrev de mærkeligste Kurver, saa man maatte vente, at det hvert Øjeblik skulde falde af. Langt om længe traf vi paa en Varde, men det viste sig at være en anden, end den vi skulde naa. Saa frem med Kort og Kompas for at tage Retning og Afstand. Der var langt igen. I et Glimt, mens Taagen et Øjeblik lettede, saa vi 1ste Patrulje, der langt nedenfor os banede sig Vej opad. Vi var da ved at rette paa Hjulet, som sad helt fast. De sendte 2 Mand til Hjælp, og Hjulet blev bragt i Orden, men i Mellemtiden var de andre forsvundet i Taagen, og de to Mand maatte blive hos os.

Lejren ved Lejlims.

rystede det hele af sig, saa Patruljen, der førte den, maatte begynde forfra paa Morgenens Arbejde med at pakke. Kim havde en særlig Evne til at komme ud paa Mosegrund, saa Oppakningen maatte tages af den for at faa den fri. Ogsaa en Tropskærre medførte vi, men dette Forsøg faldt meget uheldigt ud, og allerede den anden Dag maatte den efterlades i en sørgelig Tilstand.

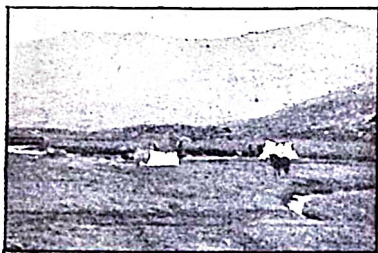
Den første Dag, vi begav os paa Vandringen — parate til at trodse alle Farer, der lurede paa os i Form af Fjeldskred og Sumpe, vilde Tyre og stejle Bjergskraaninger, hvilede en tæt Taage overalt. Vi startede fra Bunden af Havnedal og skulde først op til en Pas-højde — Sundshals 278 m. Vi var tre Patruljer, een til hver af Hestene og een til Tropskærren. Da det var umuligt at holde sammen i Taagen, havde Efterhaanden som vi kom til Vejrs, saa vi lysere paa Tingene; thi for hver

Højde vi kom over, var vi nærmere ved Maalet.

Der blev taget mangt et rask Tag for at skyde Genvej og gaa lige til Vejrs i Stedet for at gaa i Zig-Zag.

Endelig Kl. 12 naaede vi Sundshals — ca. Halvvejen af den beregnede Dagsmarch. Her havde vi flere behagelige Oplevelser. Først gik en af Drengene for langt og blev borte i Taagen. Heldigvis blev det opdaget ret hurtigt, eller havde vi ikke fundet ham den Dag; men der gik dog 1 Kvarter i Spænding. Saa kom de andre Patruljer ikke. En fremmed Rytter, der tilfældigvis kom forbi, meddelte, at han havde set den ene Hest ½ Times Gang derfra uden Bagage. Det sagdes, at Hesten havde faaet noget i Foden og ikke kunde gaa længere.

Saa blev Hjælpetroppen sendt ud, og langt om længe fik vi bjerget begge Hestene og Oppakningen til Sundshals. Vi undersøgte „Granes“ Ben, men kun-

Lejren i Mannaffjeldsdalen. Kalbatesfjord imellem
Lejren og Fjeldene i Baggrunden.

ALLE STEDER FRA

Vore belgiske Kammerater har lidt et smerteligt Tab, idet deres Spejderchef og Stifteren af B. P. Belgian Boy Scouts den 12. April er afgaaet ved Døden.

DET INTERNATIONALE SPEJDERHJEM I KANDERSTEG.

er i Løbet af Sommeren 1927 besøgt af 872 Spejdere (deraf 456 Englændere) fra 10 forskellige Nationer. I August Maaned var der paa engang 300 Spejdere, saa det kneb lidt med Pladsen. Man beskæftiger sig f. T. med Tanken om at udvide Hjemmet.

PAS PAA DEM.

To Globetrotters *Jac Bouwmann* og *Mr. Albere* er nylig optraadt i Holland og vil rejse Jorden rundt. De optræder i en Dragt, der er en direkte Efterligning af Spejderuniformen, men de er ikke Spejdere. Endnu er deres Nationalitet ikke endelig fastslaaet.

Saaframt de skulde komme til Danmark, maa ingen Hjælp af nogen Art ydes dem; men Indberetning skal ske til Korpset.

Red. har modtaget følgende Henvendelse:

DEN INTERNATIONALE KORRESPONDANCE LIGA.

Formaalet er med en god Forstaaelse Nationerne imellem at organisere

de ikke finde noget, og Resten af Vejen gik det nok saa godt med den.

Film det hele. Videre gik det. Tropskærren Hjul brast, og den maatte lades tilbage. Det begyndte at regne rigtig eftertrykkeligt, og vi blev enige om at standse ved en stor Elv, Sundselven. Taaen var saa tæt, at det begyndte at knibe med at finde ret Vej frem. Telte blev slaaet op, Baal tændt op og Middagsmad blev lavet og fortæret. Bagefter varm Cacao. Hvor det smagte ovenpaa Besværlighederne. Saa strakte man sig i Teltene, medens Regnen udenfor sivede ned. Da hørtes pludselig Tropsførerens Stemme: I Løbet af ½ Time skal alle Teltene være taget ned, alt pakket og gjort klar til Opbrud. Han havde været fremme og set Taaen lette forude.

Først en Kamp med „Grane“, der stejlede og slog baade forud og bagud, og saa videre med Kalbaks Fjord 300 m nedenunder paa højre Haand og Nugvan og Stigefjeld 300 m over os paa venstre Haand.

Mægtige Taagemasser kom drivende fra Skæret mellem Fjeldene, men mellem de drivende Skyer saas paa den anden Side af Fjorden Mannaffjeldsdalen, vort Maal. Den syntes dog aldrig at komme nærmere. Hestene begyndte at snuble, to Gang tabte de ved bratte Nedstigninger Oppakningen. Spejderne bed Tænderne sammen, Maalet skulde naas.

Udvekslingen af Breve, Tidsskrifter etc. fra Land til Land.

Ligaen stiller sig absolut neutral overfor en hvilkensomhelst religiøs eller samfundsmæssig Retning, idet dens eneste Formaal og Ønske er at fremme Menneskenes Sammenhørighedsfølelse, uanset Nationalitet, Race og Farve, — altsaa netop den Følelse som er Spejdernes Alpha og Omega og som blev praktiseret saa glimrende paa Jamboreen i København for nogle Aar siden.

Ligaen (I. C. L.) blev grundlagt i London i 1919 og omfatter nu 36 Lande. Dens Arbejde har fra en beskeden Begyndelse nu taget fast Form, og Organisationen staar nu fast tøjmreret Verden over.

I 1927 førtes Forsøg med at etablere Korrespondance mellem nogle danske Pigespejdere og Pigespejdere i andre nordiske Lande til et heldigt Resultat, og dette giver mig Mod til at gentage Forsøget med Drengespejdere.

Ligaen har organiseret sit Arbejde i alle Lande, hvor der findes Spejdere, og danske Spejdere kan ved Henvendelse til mig som I. C. L.s danske National-

Lejren i Mannaffjeldsdalen. Paa Turen videre maatte vi opover Fjeldkammen i Baggrunden.

Endelig kom man til Fjordens Bund. En Patrulje blev sendt i Forvejen for at slaa Telt op og tænde Baal til The. Hestene gik kun langsomt af Sted. 10 Minutter fra Lejrpladserne maatte Oppakningen tages af dem, og Spejderne maatte gaa flere Gange frem og tilbage for at hente alt. Kl. 10 Aften var Lejren klar og Theen færdig. Kl. 10½ sov alle. Den næste Dag skulde vi sove længe, men Kl. 7 om Morgenen skinnede Solen ind i Teltene og vækkede os ubarmhertigt.

Resten af Turen havde vi det herligste Sommervej.

Beam.

sekretær, uden andre Omkostninger end til et 25 Øres Frimærke, som sendes til mig sammen med Henvendelsen, hurtigt og bekvemt sætte sig i Forbindelse med Spejdere i alle Lande Verden over.

Holger Witt,
Nakskov.

EN FRANSK SPEJDERLEJR.

De vil gerne have danske Spejdere med.

Ogsaa fra Frankrig foreligger der Indbydelse til danske Spejdere. Der vil i Dagene fra 12. til 19. August blive afholdt stor Lejrsamling i Nærheden af Paris.

Telte, Kogegrej m. m. maa medbringes. Man beregner foreløbigt Udgifterne til 11 francs om Dagen (ca. Kr. 1,50). Indmeldelse maa finde Sted inden 15. Juni. Spejdere, der kunde ønske at deltage i denne Lejr, maa snarest skrive til Korpset. I næste Nummer kan vi sikkert bringe fyldigere Oplysninger her i Bladet.

ENDNU EN INDBYDELSE TIL DANSKE SPEJDERE.

Endnu en Indbydelse til danske Spejdere. Jönköbings-Spejdere indbyder til stor Lejrsmøling ved den verdenskendte Tændstikby med henrivende Udsigt over Jönköping og Vättern. De haaber paa, at mindst 25 danske Spejdere vil tage mod Indbydelsen.

Lejren afholdes i Dagene fra 6—15. Juli — iøvrigt i Forbindelse med en stor Haandværks- og Industriudstilling, hvortil Spejderne har gratis Adgang. Lejren vil koste 16 Kroner. — De Troppene, der kunde have Lyst til at deltage i dette Lejrophold, maa melde sig til Korpskontoret inden 1. Juni.

HVEM VIL KORRESPONDERE MED SVENSKA SPEJDERE.

- 1) Rolf Berglund, Karlbergsvägen 25, 4 tv. ö. g, Stockholm (samler paa Frimærker. 12 Aar. III Kl. scout).
- 2) Stig Törnblom, Karlavägen 17, Stockholm. (14 Aar II-Kl. scout. Samler paa Prospektkort og Frimærker).
- 3) Walter Kvist, Sörängsvägen 18, Nässjö, Sverige (helst med en, der var med i Jublo-lejren — 17 Aar — ledarscout i Nässjö scoutkår).

INDSENDT.

Da Konkurrencen i Bueskydning i Korpslejren til Sommer i en meget væsentlig Grad er en Konkurrence i at fremstille den bedste Bue, vil jeg herved angive en Maade, hvorpaa man kan maa et godt Resultat.

Find en lige Tjørnegren af en passende Længde og ca. 3 cm Tykkelse (det er svært, men den kan findes). Skræl Barken af den og gennemtør den godt ved en Kakkellovn og sæt ikke Strengen paa, før den er godt tør.

Hvis den er for stram, saa høl af Kæppen, til den har en passende Spænding og sæt Strengen paa den flade Side.

Med Spejderhilsen

E. Bruun.

DEN INTERNATIONALE JAMBOREE 1929.

vil finde Sted i Arrowe Park i Nærheden af Birkenhead. Jamboreen begynder Tirsdag den 30. Juli og slutter Onsdag den 13. August.

HYTTESEKRETÆRENS SPALTER

Køge Blokhus' Byggehistorie.

Forskallingen sættes.

Gruset tilkøres.

Stenene graves og køres hjem.

Mørtelen blandes.

Man havde i lange Tider undersøgt Muligheden for Opførelsen af en Hytte, og der var fremskaffet forskellige Projekter.

I Marts begyndte to gamle Køgespejdere — efter Aftale med Troppens Førere og Skovrider Kann — at fælde Træerne til Hytten paa Køge Aas. Foreløbigt 100 Grantræer, der afgrenes og afbarkes paa Stedet. Dette Arbejde tog ca. 3 Uger.

Samtidig med dette toges ved nogle Raadsmøder den endelige Beslutning om at bygge, og man vælger en Blokhytte, (6½ × 10 m), den her i Landet sjældne Byggemetode med vandret liggende helt Tømmer, paa støbt Fundament.

Arbejdet i Sept. gaar ud paa at skaffe gratis eller saa billigt som muligt de forskellige Materialer: Stammer, Brædder, Tagpap, Cuprinol, Søm, Cement, Grus, Sten, Mursten, Kalk o. s. v. og desuden Biler og Hestekøretøjer til Transport. Der valgtes et Byggeudvalg bestaaende af en Skovrider, en Købmand og en Ingeniør. Grunden har vi venligst faaet overdraget af Gl. Køgegaard, som har vist sig meget villig og hjælpende overfor os, men vi har det paa Betingelser, som jeg vil fortælle dem, der besøger os — nemlig, at Hytten og Pladsen om denne til enhver Tid skal være i den bedste Stand, og Godsforvalteren afgør om dette er opfyldt, og hvis det ikke er Tilfældet, kan vi beordres til at flytte Hytten uden Erstatning.

Selve Arbejdet paabegyndte vi med fuld Kraft den 6. April 1927. Træerne paa Grunden fjernedes, og vi opsatte Profiler sammen med Arkitekt Kindberg. Vi gravede ud for Fundamentet, ca. 50 cm i Jorden. Der var mange Træstubbe, som besværliggjorde Arbejdet. Vi havde laant en Bil hos en Købmand og hentede Grus ved Spanager. Vi tilkøbte Støbe- og Forskallingsbrædder, venligst overladt os af Murermeister Kindberg, ligesom vi fik en gammel Trillebør. Vi købte Cement og havde faaet nogle Murstensbrokker og Sten fra Gl. Køgegaard, saa vi kunde blande Betonen og udstøbe Kanalerne, først med Blandingsforholdet 1:4:6, men senere med 1:5:8. Belastningen er jo ikke saa stor, det vigtigste er Frostsikkerheden. Vi var nogle gamle Køgespejdere, der paa den Tid var arbejdsløse, og vi tog Tørn fra om Morgenene, og om Eftermiddagen kom Drengene saa ud og hjalp til. I Skoven blev Tømmeret slæbt sammen, og en Gaardejer kørte det meste af Tømmeret til Byggepladsen for os inden Pasken.

Støbearbejdet tog en Uge. Om Søndagen havde vi to Lastbiler til at køre Grus, og en 3-Tons Lastvogn og et Hestekøretøj til at køre Sten fra Stranden, hvor vi selv gravede dem op. I Skoven

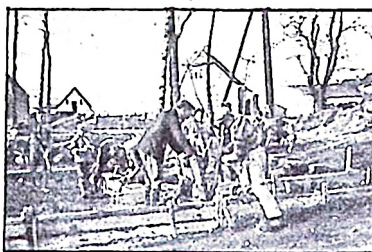
havde vi Hest til at slæbe Tømmer sammen, og Gaardejeren kørte Tømmer til Pladsen, hvor Resten af Troppen arbejdede med Støbning og Opsætning af Forskalling til Sökkelen. Vi hentede ialt ca. 12 m³ Grus og 6 m³ Sten, og saa fik vi lidt foræret paa Pladsen. Vi blev færdige Skærtorsdag, og Betonen stod saa og hærtnede Paasken over.

Lige efter Paaske begyndte vi det rangsomme og vanskelige Tømmerarbejde. Nederste Lag blev boltet til Fundamentet med indstøbte Bolte, hver Stamme i de ovenpaa liggende Lag bliver dernæst aftagne, "forstryges", og efter denne Tegning udhulet i Undersiden, saa den passer til den underliggende Stamme, og i Hjørnerne blev der hugget godt en halv-Stammes Tykkelse op. Stammerne bliver lagt saaledes, at Rodenden ligger over Topende, og der er overrørende Ender i Hjørnerne. For at hindre, at Stammerne presses ud af Leje, er der anbragt en Del Træagler igennem 2-3 Stammer. I det hele blev der benyttet den Fremgangsmaade, som senere er beskrevet i to udmærkede Artikler af Bygmester P. Ricard i "Frem" Nr. 69 og 71; men vi maatte selv prøve os frem efter gode Raad. Udhugningerne blev strøget med Cuprinol, og mellem Stammerne blev der lagt Bygningsvat for at faa Hytten helt tæt.

Arbejdet gik meget langsomt frem, Spejderne arbejdede med Lyst og var meget ivrige, men det er svært Arbejde for en Dreng. Vi havde Tømmerensvend til at arbejde sammen med os for snart at blive færdige. Der blev agiteret for at faa Roverne med, men det var meget faa, der viste sig. Der var kun de aktive Spejdere og saa nogle gamle Spejdere, der var hjemme uden Arbejde, der arbejdede ivrigt. I Maj var der flere af dem, der forsvandt, en blev Soldat, en rejste til Malakka og nogle fik Arbejde. I April arbejdedes med ca. 15-20 Spejdere hver Dag og i Maj med ca. 10-15. Sp. i Pinsen var der Divisionsturnering, og lige før Eksamen omkring 20. Juni ebber Arbejdet ud. I Mellemtiden har vi maattet holde op med Tømmerarbejdet paa Grund af Økonomien, og lige sidst i Maj faar en Spejderleder, Tømmermester Fr. Larsen Arbejdsledelsen, i det han arbejder paa de Tider Drenge kan, nemlig om Eftermiddagen, nogle Aftener og Søndag Formiddage.

Troppen deltager med 14 Mand af Arbejdsstyrken i Stockholm, og midt i August begynder Arbejdet igen.

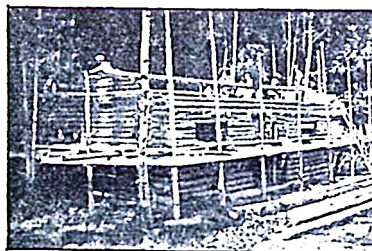
Omkring første September lægger vi Loftsbjælkerne, og midt i September lægger vi Taget paa Tagaasene, der gaar fra Gavlen til Gavlen. Taget bestaar af Flager fra Automobillkasser beklædt med Tagpap, og ved Gavlen anbringes Vindskeder, og paa Tagkædet et Brædt paa Kant "Sternbrættet" for at hindre det dobbelte Lag Græstørv (Jord-

Der stobes.

Tømmerarbejdet er begyndt.

Næsten oppe.

Kampestenspejsen.

siderne mod hinanden) i at glide. At faa lagt Græstørvene op var et stort Arbejde. Vi fik dem dels i Nærheden, transporteret med Hestekøretøj, dels havde vi laant en Bil til at hente dem fra Vejmanden i Lellinge. Vi var heldige og fik lagt Græstørvene op inden Frosten kom i November. I Oktober ren-savede vi Døre og Vinduer og de udragende Ender i Hjørnerne, samt ryddede nogle Træstød, som stod inden i Huset, de generede Gulvlægningen og vilde eventuelt give Svamp i Huset. Under Gulvet i Pejstuen og den lille Stue støbte vi et Lag Beton paa den regulerede Grund, i Forstuen og Køkkenet har vi alene Cementgulv. I Køkkenet har vi nedstøbt to Jernbetonsyrekanaler som Kælder.

I den sidste Uge af Oktober lagde vi Gulvet. Først i November murede Hr. Kindberg Skorsten og vor nydelige Kampstens-Pejls, hvortil vi med Køretøj fra Mejeriet hentede Sten. Vi blev sinket en hel Del, da Frosten faldt ind midt under Murerarbejdet, men vi fik samtidig sat Døre og Vinduer i, fik kalfatret med Bygningsvat alle Steder, hvor der var smaa Utætheder. For gamle Flokfrøer Sewerin satte Ruder i for os, og vi betalte Glasset.

Vi fik 500 Mursten fra Hegnetslund Teglværk, men da vi maatte have to Skorstene (sammenbygget til een), da Pejsen alene skal have sin Skorsten, maatte vi yderligere købe en Del Sten. Desuden blev der opmuret et Komfur og opsat en Kakkellov, som vi ogsaa havde faaet. Kakkelloven staar i Tropslokalet. Murerarbejdet og Resten af Arbejdet, saaledes Lægningen af Loftet, var færdigt lige først i December. Da Troppensfører og Ulvefører trak sig tilbage i Sommerferien, blev Troppen i Slutningen af September rekonstrueret under den nuværende Ledelse.

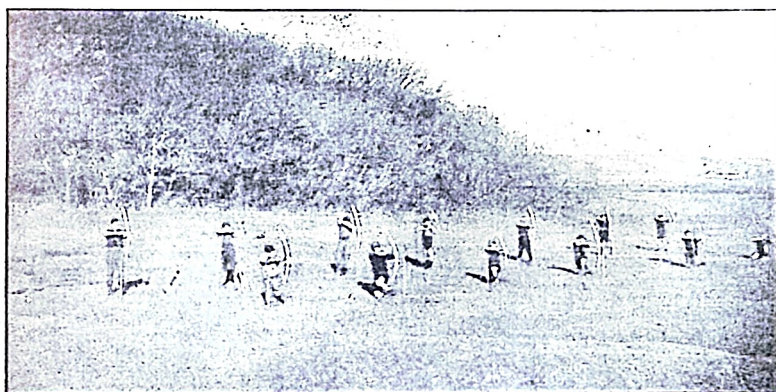
Inventar har vi endnu ikke meget af, men skal have lavet det nødvendige af Bænke og Borde, men Pengene er jo smaa, det har jo været et ret dyrt Hus — trods den store Velvilje, vi har mødt. Drengene, tror jeg, har haft megen Gavn og stor Glæde af Arbejdet. Det har arbejdet dem, som er tilbage, sammen til en Enhed, og vi Voksne, der har haft med det at gøre, føler det samme, men naturligvis har der været store Vanskeligheder, og Skuffelser har vi ogsaa haft.

Jeg føler Trang til at takke Raadet for den Iver og Interesse, de har lagt i Arbejdet, og for at de vilde overtage Garantien for den økonomiske Side af Sagen. Men jeg vil advare andre for at gaa ind i for store Byggeforetagender uden at have absolut holdbare Overslag og garanteret billig Arbejdskraft.

Vi er glade for "Blokhytten" og følger, at vi har faaet et Samlingspunkt og et Hjem, og vi glæder os til at dele det med andre forstaaende Kammerater.

Per Lung.

Overalt i Verden er Interessen vaagnet for Bueskydning — denne urgamle, ædle Sport.

Endnu et Foto fra St. Clemens Trop, Aalborg. — Saaledes burde det i denne Tid se ud i alle Troppe Landet over.

Hvorledes lærer man Fuglene at kende?

„Spejdernes Magasin“s Læsere kender P. Skovgaard. I mange Aar har han været Bladet en Ven og fortræffelig Medarbejder. I de seneste Numre har vi haft god Lejlighed til at beundre hans udmærkede Fuglefotografier.

P. Skovgaard er ogsaa en flittig Forfatter paa sit specielle Omraade, og bl. a. har han skrevet en med egne Tegninger overdaadigt udstyret lille Bog: „Hvorledes lærer man Fuglene at kende?“ Den er fornylig udkommet i 3' Op-lag, og den yder en værdifuld Haands-rækning til dem, der ønsker at kende Fuglene paa deres rette Plads i det Fri.

Vi kan trygt anbefale vore Læsere at anskaffe sig denne lille Bog. Hvor de passer — de Ord, som Forf. slutter sin Bog med: Kendskabet og Kærligheden til Fuglene gaar Haand i Haand.

Bogens Pris er 1 Kr. 50 Øre, men som „S. M.“s gode Ven har P. Skovgaard tilbudt vore Læsere Bogen for 1 Kr., naar Betalingen gaar gennem Red. Send 1 Kr. (gerne i Frimærker), og Bogen bliver portofrit sendt.

Dog, maa alle Bestillinger indsendes inden Udgangen af Maj Maaned.

Statuen af Bueskytten ved Indgangen til Stadion i København.

Hvorledes gaar det med din Træning i Bueskydning til Korpsleiren?

Du er vel ikke som han her, der tror, at de stegte Duer kommer flyvende gennem Luften?

Harald Børgesen

Frederiksberggade 28. Tlf. 689

**Bedste Indkøbssted
for orig. engl. Re-
kvisitter til**

Bueskydning

**Lejr-Udstyr
Alle Sportsartikler**

Forlang ill. Prislister

BUESKYTTEN

Bueskydning er atter ved at komme til Ære, og dyrkes lige ivrigt af Børn som af voksne. Men som altid, naar en ny Sport kommer frem, gælder det om at have den rette Vejledning og det rette Materiale. Det faar De hos os, efter at vi ved indgaaende Forsøg har udvalgt os det, der af sagkyndige anses for bedst til Bueskydning.

Sportsbuer i Tax og Ask fra **7,50**
Pile, alle Længder, **0,75**
Halmskiver **5,00**

CITY
Crome & Goldschmidt

Redigeret af R. Feldbeck, Christiansen, Landemærket 3, Kbhvn. K. Tlf. 10909.

DE DANSKE SØSPEJDERE.

Formand for Divisionsraadet: Kaptajn K. V. Høyer, Gl. Kongevej 80, V. Telf. Vester 3356.

Divisionschef: R. Feldbeck Christiansen, Landemærket 3, 1. Sal.

HVORLEDES VI BYGGEDE VOR STATION.

Glade og fornøjede Gutter, disse 2. Aalborg's Søspejdere, og saa har vi det saa godt med hinanden, men hvorfor ikke? Vi har jo i det forløbne Aar, der ogsaaer Troppens første Leveaar, faaet Søspejderstation, en vi selv har lavet, en vi selv har skaffet de nødvendige Materialer og Penge til, det er rigtig vores egen Station, den har kostet Sved, Vabler og pømme Lemmer, men maaske netop derfor er den gaaet os til Hjertet, ligesom vi 13, der holdt sammen under Slidtet, har knyttet Baand, som vil holde langt ind i Fremtiden.

Hvorledes vi bar os ad med at bygge Stationen, ja, herom skal I høre:

Hvorledes vi byggede vor Station.

Den 4. Oktb. 1926 modtog Troppen Svar paa en Ansøgning, der straks ved Troppens Start var indsendt til Havneudvalget, gaende ud paa, at dette tilod os at rive den gamle Badeanstalt ned og tage deraf, hvad vi havde Brug for til Opførelse af en Søspejderstation. Som Følge af denne glædelige Meddelelse stillede 14 Mand plus Fører Søndag den 8. Oktb. Kl. 9 paa bemeldte Badeanstalt og pillede den ned Stump for Stump, bar Materialet over paa den anviste Grund, og fik her, inden Frosten kom, støbt Fundament til Huset, ja naaede

endog saa vidt inden Jul at faa Taget lagt paa. Vi mindes endnu, hvordan vi paa Grund af et frygtelig vaadt Efteraar, hver Søndag vaade til Skindet, først holdt op langt ind i Mørkningen, fordi vi skulde arbejde om Kap med Frosten. Paa Grund af samme vaade Efteraar maatte vi ogsaa lægge alt Træet til Gulv, Indervægge o. s. v. til Tørre inde i Huset hele Resten af Vinteren og kunde først tage fat igen omkring 15. April, men fra denne Dag og saa indtil 1. Oktb. 1927 har vi slidt ganske utroligt, Søndag efter Søndag, Aften efter Aften. Pengene havde vi faaet fra en Bortlodning, Frimærker blev klippet og solgt, Bidrag blev skænket, alt i alt blev ca. Kr. 650 skrabet sammet, og imedens sled vi paa vor Station.

Ca. 400 Læs (Trillebør) gamle Murbrokker er pillet op i en nærliggende Affaldsplads og slaaet i Skærver. Til Støbning af Fundament, Mure og Bolværk er medgaaet 37 Sække Cement = ca. 148 Blandinger i Forholdet $\frac{1}{4}$ Sæk Cement, 1 Læs Sand og 2 Læs Skærver, d. v. s., at de 400 Læs Murbrokker er bleven til 300 Læs Skærver (prøv engang at hugge 300 Læs Skærver).

De svære, høje Mure er støbt som Hennebique, idet smalle Tjndebaand, stillet oven paa hinanden, er støbt ind.

Det meste af Gaardspladsen (ialt ca. 200 m²) foran Stationen er indvundet fra Vandet, idet ca. 600 Trillebørslæs Sand, taget foran og ved Siden af Stationen, er kørt paa, efter at Bolværket, der stikker $\frac{3}{4}$ Meter ned i Sandet, er støbt ved meget stærkt Lavvande.

Efter at Mure og Bolværk var støbt, gik vi i Gang med selve Stationen. Mast og Rundholter blev skrabet og ferniseret. Rigningen splejset om, og en skønn Dag stod hele Rigningen stolt og knejste som for at tilkendegive, at her holdt Søspejderne til.

Den sidste Haand paa Værket var Malingen; det kostede jo lidt Hovedbrud med Samsætnings af de skrappe Farver, men mon der er noget at kritisere?

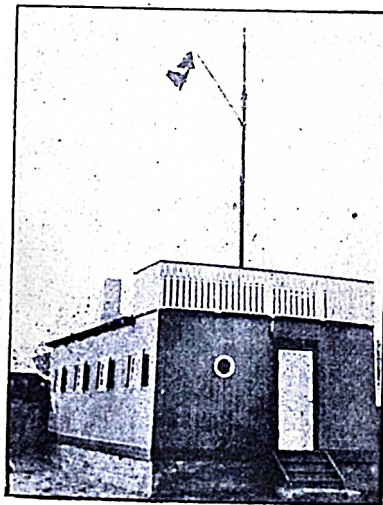
Saaen Dag for Dag gled let ene og saa det andet fra Haanden, stadig blev Stationen pænere, og stadig blev vi glade for den. Der var 14 Søspejdere, da vi begyndte, og der var 12 Gutter, der holdt ud.

Selve Stationen, der er 10½ m lang

og 5½ m bred, er saaledes indrettet:

Fra en Forgang, som I ser Indgangen til paa Forsiden af Stationen, fører til venstre en Dør ind til Chefkafet (det med Køljet ud til Fjorden) og til højre en Dør ind til Kabyssen. Endvidere fører fra Forgangen en rigtig Skibstrappe, der ender i et lille Ruf med Skydekappe og Døre, op til Kommandobroen, hvorfra vi har en glimrende Udsigt ud over hele Aalborg Havn, og paa hvilken er rejst en 24' Rigning fra en Lystbaad. Fra Forgangen kommer man umiddelbart ind i selve Tropslokalet (Banjerne), der er 6,3 m langt og 5 m bredt. Herinde er indrettet Plads til 3 Patr. en i hvert Hjørne, det 4. Hjørne er forbeholdt event. Gæster. Paa Loftsbjælken er hele Spejderloven malet, og over hvert Hjørne er malet vedk. Patr. Motto. Endvidere forefindes der i hvert Hjørne Kistebænke, et stort, solidt, mahognibejstet Bord, og over hvert Bord hænger en af de hyggelige, gammeldags Hængelamper. En stor Kakkellov bespræger Opvarmning af Lokalet.

Fra Bagvæggen af Tropslokalet fører en Dør ind til et lyst Værksted, kaldet

Stationen.

Konditor Henning Klenz

St. Kongensg. 12 — Cent. 5011

De bedste Kager, Chokolader og Desserter
Bringes overalt i Byen

„Pølerummet“, der er 1,5 m×5 m, her findes Høvlbænk, Hylder til Malergrej-er o. lign. I Forgangen fører en Lem i Gulvet ned til Kælderen under Stationen. Denne Kælder er just ikke komfortabel, men med sin 1 m Højde kan man dog kravle der, og den afgiver i hvert Fald god Plads til Ildebrændsel, Redskaber etc.

Vi har lidt frygteligt af Samlermani i Vinter, hvilket da ogsaa resulterede i, at vi nu har et helt Kabysudstyr til 25 Mand i Orden foruden mange andre gode

Ting f. Ex. et Bibliotek paa godt 100 Bd.

Fra 1. Febr. i Aar har Troppen foruden de sædvanlige ugentlige Patruljemøder hver 14 Dags Søndag Aften afholdt Tropsmøder paa Stationen. Et saadant Tropsmøde har følgende Program:

Kl. 7½-8: Samtale om Troppens Tarv. Kl. 8-9½: Foredrag. Kl. 9½-9¾: Fælles Kaffebord. Kl. 9¾-10½: Spejder-sange, Oplæsning el. lign. — Ophrud.

Af Foredrag, der er afholdt, kan nævnes:

Sejl og Sejls Behandling, ved Sejlma-

germester J. Hamre. Kapsejlsregler og Kapsejlsdrev ved F. Wibroe. Navigation etc. ved Navigationslærer Gustavsen. Samaritter ved cand. Krarup.

Desværre har Troppen endnu ingen stor Sejlbaad; om Sommeren er vi spredt over Havnenes forskellige Lystbaade, vi lærer ganske vist mere, men „jo mere vi er sammen, jo bedre det gaar“, dog som et herværende Blad skrev ved Indvielsen af vor Station, om disse Drengene saa skal binde en Baad sammen af afrevne Tændstikker, en Baad vil de have.

UNGDOMSLIV

Forberedelserne til de københavnske Divisioners Udstilling til Efteraaret er allerede i fuld Gang. Det har glædeligvis vist sig, at ikke alene de københavnske Tropper omfatter denne Udstilling med stor Interesse, men ogsaa fra mange Provinstropper er der kommet Tilsagn om Deltagelse. Vi skal dog endnu engang indtrængende opfordre Provinstropperne om at være med. Lad os gennem en Landsudstilling vise Offentligheden, hvad danske Spejdere formaar, lad os lave den største og smukkeste Udstilling, der endnu er set herhjemme.

Vi skal have hele Ungdommen i Tale, og Komitéen har derfor henvendt sig til en Række af de ledende Mænd indenfor Industri og Haandværk med Anmodning om Støtte til at udvide Udstillingen, saaledes at den kan blive et Billede af de Muligheder, dansk Ungdom har. Og overalt har man mødt den største Interesse og Velvilje.

Prins Knud, som jo er gammel Spejder, har lovet at overtage Udstillingsprotektoratet.

Udstillingskonkurrencerne.

Vi har tidligere omtalt, at der vil blive arrangeret Konkurrencer af forskellig Art. En af de interessanteste bliver vel Konkurrencen om Totempæle. Udvalget venter her stor Deltagelse.

Men for at Udstillingen skal være præget fra først til sidst af Spejdere, har Udvalget besluttet at udskrive en Plakatkonkurrence mellem nuværende og tidligere Medlemmer af Korpset. Vi bringer andetsteds Udvalgets officielle Konkurrenceudskrivning, og vi gør opmærksom paa, at den gode Ide har samme Mulighed for Sejr som det fint udførte Tegnearbejde. Skulde der komme en ny og god Ide frem, vil den blive Sejrhærrer, selv om den kunstnerisk set er mindre god. Udvalget lader saa blot en professionel Kunstner gøre den klar til Reproduktion.

Vi haaber, at mange Udkast maa blive indsendt.

Alle Anmeldelser og Plakatudkast bedes sendt til Fabrikant Schæbel, Gl. Kon-

gevej 131, Kbh. V. Men kom snarest med Anmeldelser, Ideer og Forslag.

SPEJDERE DELTAG I KONKURRENCEN!

Det danske Spejderkorps' københavnske Divisioner indbyder herved til en Konkurrence om Udkast til en Gadeplakat for den kommende Udstilling i Industriforeningen.

Betingelser.

I Konkurrencen kan deltage nuværende og tidligere Medlemmer af Korpset. Udkastet udføres i fuld Gadeplakat-Format 62×85, i højst fire Farver. (Disse kan dog nuanceres i forskellige Styrke-

grader, f. Eks. Rød til Rosa, Blaa til lys Blaa o. s. v. Ligeledes kan Farverne delvis blandes f. Eks. Gul og Blaa til Grøn, Rød og Gul til Orange o. s. v.)

Følgende Skrift fordres anbragt tydeligt paa Plakaten:

SPEJDERUDSTILLING. UNGDOMSLIV.

Københavnske Spejders Udstilling 1928
i Industriforeningen i Dagens

24. til 29. Oktober.

Kl. 10 til 10.

(Iøvrigt er Deltagerne frit stillet med Hensyn til Fordelingen af denne Skrift. Motivvalg samt yderligere Inskription sluttende sig til dette. Der lægges betydelig Vægt paa en original og god Løsning.

Enhver Deltager kan indsende flere Udkast.)

Udkastene sendes under Mærke, der skrives paa Udkastet og udenpaa en Konvolut, hvori findes Navn og Adresse. De indsendes til Fabrikant Schæbel, Gl. Kongevej 131, Kbh. V., senest d. 1. Sept. Kl. 12 Middag. De tre af Dommerkomitéen foretrukne Udkast præmieres med Udstillingens specielle Medalje. Saa fremt et af de tilsendte Udkast benyttes som Udstillingsplakat honoreres den med et kontant Beløb paa 100 Kr. Resultatet meddeles i Korpsets officielle Blade for Oktober, hvorefter Præmierne vil blive tilsendt.

Dommerkomitéen bestaar af Tegnerne Poul Sæby og Valdemar Seetoft samt af 3 Repræsentanter for Udstillingen.

Divisionerne overtager al Ret til de præmierede Arbejder, og i Betragtning af Konkurrencens specielle Karakter maa Dommerkomitéen ligeledes forbeholde sig Ret til at lade en professionel Kunstner udføre den endelige Plakat.

De indsendte Udkast vil blive udstillet eventuel som en særlig Afdeling paa Udstillingen. Til den Tid kan, om ønskes, Deltagernes Navne anføres paa de respektive Arbejder. Ønsker man ikke Arbejderne udstillet, maa det udtrykkeligt pointeres, at Arbejderne ønskes retur.

Udstillingsudvalget.

Ved du, hvad jeg gaar og tænker paa — vi maa skynde os med Fotografierne fra Divisionens Foraarsturnering; for Redaktionen maa have dem allersnest 10. Maj.

Christian Reinhard: Mands Vilje.
(Steen Hasselbalchs Forlag).

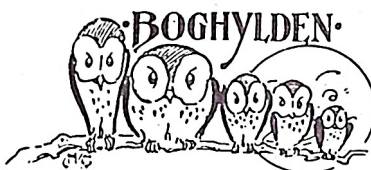
Christian Reinhard, hvis Spejderfortællinger vi alle kender, har denne Gang skrevet en Bog om et Par raske Gutter, der oplever mange spændende Eventyr paa Havet saavel som i den gamle Havneby: Hørshaven. Der er Fart over Bogen og Handling i rigt Overmaal. Den rummer et helt Galleri af særprægede Personer, der alle er skildret med Lune og Træfsikkerhed. — Man kommer ikke til at kede sig i Selskab med „Mands Vilje“.

H. D.

Torry Gredsted: Paw.

(Steen Hasselbalchs Forlag).

Det var en god Ide af Hasselbalchs Forlag at udsende „Paw“ i et nyt Op-lag. I Aar er det netop ti Aar siden denne kendte og fortræffelige Bog første Gang saa Dagens Lys. Den har i lang Tid været udsolgt, og den Ungdom, der i Mellemtiden er vokset op, har saaledes ikke haft Lejlighed til at stifte Bekendtskab med den danske Indianerdreng; men nu har vi altsaa „Paw“ igen — lyslevende og uforfærdet som han er, vil han snart vinde alle for sig.

— De unge Læsere vil følge Urskovs-pønnens Oplevelser og Eventyr med stør-ste Spænding og Interesse.

Yderligere anbefaling behøver „Paw“ ikke — dertil er den for omtalt og an-erkendt.

H. D.

A. Chr. Westergaard: Klit-Pers Sej.
(Steen Hasselbalchs Forlag).

Tredie og sidste Del af den kendte Klit-Per Serie staar fuldt ud paa Højde med de to Forgængere. Klit-Per kæmper stadig sin Kamp for at fremskaffe Midler til Livets Ophold for sig og sin Familie. Han er den samme forvovne og uforfærdede Knægt, der ikke gaar af Vejen for den drøjesten Tørn. Et udmærket Forbillede for enhver Dreng. Vilje og Energi præger ham og sætter Spor i hans Handlinger.

„Klit-Pers Sej“ fortjener at blive læst af alle. — Det er en Bog, som Forfatter og Forlag har Ære af at udsende!

H. D.

Gunnar Jørgensen: Flemmings Rivaler.
(Steen Hasselbalchs Forlag).

Hvad man kan sige om Gunnar Jørgensens tidligere Flemming-Bøger kan man ogsaa sige om denne! Det er en frisk og fornøjelig Bog om friske, fornøjelige Dreng. Flemming er ved at blive Voksen; men Kvik, denne uforberdelige Gavyt, er stadig den store, glade Dreng, der tager enhver Situation med godt Humør, om den end er nok saa præker.

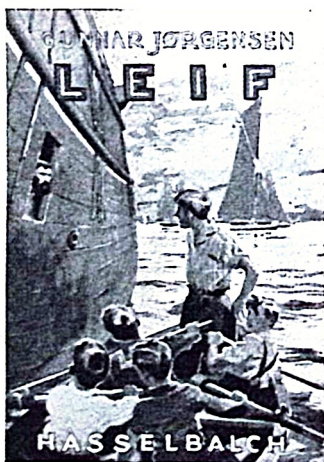
„Flemmings Rivaler“ giver et godt og troværdigt Billede af den moderne Ungdom. Det er prægtige Dreng, man møder i Bogen, livsglade Naturbørn, der ikke gaar omkring og gør sig bedre, end de er. I de smaa daglige Bryderier og Genvordigheder holder de sammen, støtter hinanden og skaber derved et Kammeratskab i Ordets bedste Betydning....

Vi kan trygt anbefale denne Bog til vore Læsere.

H. D.

LÆS HASSELBALCHS UNGDOMSBØGER

Gunnar Jørgensens muntre „Leif“ er nu kommet i en ny, smukt udstyret Udgave til
1½ Kr.

Din Søster ønsker sig en Bog til Fødselsdagen. Giv hende „Dreng-pigen“. Pris 2,50 Kr. hft. 3,00 Kr. kart.

„Onkel Piets Arv“ er en spændende Fortælling om en Drengs Eventyr i Ostindien.
1½ Kr.

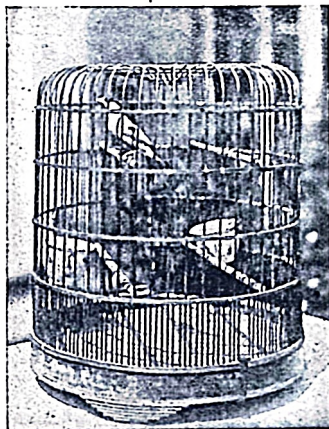

„Burfugle" eller „Stuefugle" — hvad man nu vil kalde dem — har altid været yndet. Man finder dem i mange Hjem — de lever op i Stuerne, hygger og adspredner. Naar man vil holde Fugle i sin Stue, maa man først og fremmest spørge for, at de har god Plads. Intet er mere oprørende, end at se en Fugl spærret inde i et lille, trangt Bur, hvor den knap kan vende sig. Hvis man ikke har saa megen Plads i sin Stue, at man kan afse en lys og solrig Krog til et stort og rummeligt Bur, bør man ikke holde Fugle. Det er Synd for Fuglen, og selv har man ingen Glæde af en forpjusket Fugl, der sidder og kryber sammen paa sin Pind.

Naar man køber Fugle, skal man passe paa, at de ikke er syge. Det er jo ikke morsomt at give sine Penge ud til en Fugl, der faa Dage efter ligger død paa Bunden af Buret med Benene i Vejret. — Man kan meget let se paa en Fugl, om den er syg eller ej. Sidder den tungt aandende med rejste Fjer, er det et sikkert Sygdomstegn, ligeledes hvis Gattet er tilsmudset af dens Ud-tømmelser eller den har meget skarpt fremstaaende Brystben. — Hvis man i Forvejen har andre Fugle, gør man

STUEFUGLE OG DERES PLEJE

Af Henry Dahl.

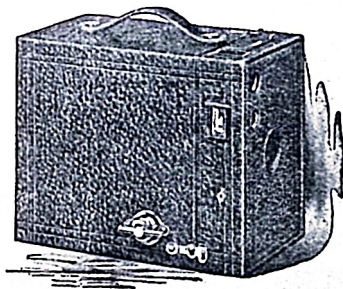
Graa Burfugle i et kinesisk Fuglebur, forarbejdet helt af gulbejset Træ. I saadanne Bure, der bæres i en Hank, tager Kineserne deres Stuefugle med ud paa Spadsere-ture og Besøg. — („Stuefugle" af L. Lund. — Hage & Clausens Forlag).

klogt i at sætte Fuglen, man lige har anskaffet, i et Bur for sig selv en halv Snes Dage, til man er sikker paa, at den ikke fejler noget, at den ikke kan bringe Smitte ind til de andre Fugle. — *Nordiske Fugle maa man om Efteraaret ikke straks bringe i stærk Varme.*

Et stort Flyvebur med mange forskellige Fugle er et smukt og indtagende Syn. Men Fuglene er ikke blot til Pynt og Adspredelse, de fordrer ogsaa, at man viser dem Forstaaelse og Kærlighed. De er helt og fuldt prisgivet Menneskers Barmhjertighed, derfor skal man være en ægte Dyreven, hvis man vil holde Fugle, at man ikke en skønne Dag bliver ked og træt af dem og glemmer dem. Fugle kræver ikke alene Frø og Vand; men ogsaa, at man sætter sig nærmere ind i deres Pleje. Der er meget at give Agt paa, mange Smaa-ting, man skal kende, naar man holder Fugle i Fangenskab.

Burene bør helst være helt af Metal. Til de smaa tropiske Fugle er Tremmevidder 1 cm, til større og nordiske Fugle 1½ cm-Bure med Trærammer er ikke praktiske, da man ikke let holder dem fri for Utpøj — alle Ridser i den Slags Bure bør tættes med Kit. Hvis man

Den bedste Kammerat - en Box „Brownie“

Den er en god Ven og en god Kammerat, man altid kan stole paa. Den er let at omgaas — passer sig selv, naar man ikke har Brug for den, men er af overraskende Veltalenhed, naar den skal fortælle om Oplevelserne. Den er en skarp lagttager, som lærer En at se Omgivelsene fra nye Sider, og den bidrager utrættelig til Ens Fornøjelse. — Kort sagt, den er den bedste Kammerat.

Tag en Box »Brownie« med paa alle Ture!

En Box »Brownie« er altid klar til at tage gode, skarpe Billeder.

Box „Brownie“ Nr. 0, Billedstørrelse 4×6½ cm.....	Kr. 9,00
Box „Brownie“ Nr. 2, Billedstørrelse 6×9 cm	„ 11,00
Box „Brownie“ Nr. 2 A, Billedstørrelse 6½×11 cm	„ 15,00
Box „Brownie“ Nr. 3, Billedstørrelse 8×10½ cm	„ 19,00
Box „Brownie“ Nr. 2 C, Billedstørrelse 7¼×12½	„ 21,00

„Brownie“ faas hos samtlige Forhandlere af Fotoartikler.

vil undgaa, at Snavset trænger ud fra Buret, kan man sætte Glas rundt forneden, fastholdt i Staaltraadsbøjler. Til Kanariefugle og andre tamme Fugle kan der bruges Bure med løs Bakke, men til alle andre maa der være en fast Sokkelramme med udtrækkelig Skuffe af Metal, saa at man ikke gør Fuglene bange ved at flytte Buret, hver Gang det skal gøres rent. Pindene skal helst være naturlige Trægrene, som man let kan faa fat paa i Skovene. Rørpinde er ikke anbefalelsesværdige, da de er for glatte og samler Udgj. Pindene skal anbringes saaledes, at Fuglen ikke slider Halen paa Gitteret, ved at vende sig — i et mindre Bur anbringer man to Pinde foroven og en forneden, Fuglen vil nemlig helst opholde sig i den øverste Del af Buret. Smudset paa Pindene maa et Par Gange om Ugen opblødes og skrubbes af. Snavsede Pinde forårsager Fuglene Fodsmærter. I Bunden af Buret lægges der et tykt Lag Sand, som fornyes en Gang eller to om Ugen. Hver Dag skal Fuglene have frisk Drikke- og Badevand, der i den kolde Tid af Aaret skal være kuldslaet. Drikkevand giver man i et lille Glas, medens Badevandet bedst gives i et Badekar til at hænge uden paa Buret. Badekarret maa hver Dag skrubbes rent i Bun-

den, hvor Fedtstof og Alger ellers aflejrer sig. — I stærk Varme maa der gives frisk Vand et Par Gange daglig.

At Fugle holder meget af Sol, ved vi jo alle. Men hvis Solen bager stærkt, maa man dække Buret til med et Klæde. Det er en stor Skam, at lade Fuglen sidde utildækket i stærk Varme. Ligeledes maa man altid passe paa, ikke at udsætte den for raa, kold Luft eller Træk — om Vinteren maa man saaledes ikke lade den staa i Vindueskarmen.

Foderet er naturligvis forskellig for de forskellige Fugle. — Hovedfoderet til de tropiske, frøædende Smaafulge er $\frac{1}{2}$ Sølvmhirse og $\frac{1}{2}$ Kanariefrø, som Bifoder kan man give dem Senegal- og Algierhirse. — „Kolbehirse“ holder Fuglene meget af og er det bedste, man kan give nyankomne Fugle.

Lidt opblødt Æggebrød, smaa Melorme og opblødt Myrææg har alle frøædende Fugle godt af nu og da — det hjælper ogsaa til at bevare Farverne.

De nordiske Finkfugle skal have $\frac{1}{2}$ Sommerrybs og $\frac{1}{2}$ Kanariefrø tilsat med lidt Hampefrø. — Vejbredfrø (Kæmper) kan man servere alle Finkfugle som Bifoder, ligesom de fleste ynder Boghvede, Salatfrø, Græsfrø og Valmuefrø. — Af og til skal man ogsaa give Finkerne lidt Blødfoder.

Kanariefuglen skal have $\frac{1}{2}$ Sommerrybs og $\frac{1}{2}$ Kanariefrø og nogle faa Korn Hampefrø. Den holder ogsaa meget af et Stykke Sukker, som den kan sidde og hakke i og slide Næbet paa. Frugt og „Kæmper“ er udmærket, derimod skal man ikke give den Kartofler.

Sangkanarier faar $\frac{3}{4}$ Sommerrybs og $\frac{1}{4}$ Kanariefrø — i Fældetiden lidt haardkogt Æg og den øvrige Tid af Aaret lidt Æggebrød.

Papegøjer giver man som Hovedfoder tørt, opblødt Majs. Kanariefrø, Hirse, Hamp, Ris, Solsikke, Havre og Hvæde samt gammelt, opblødt Franskrød og friske Grene til at gnave i. Modne Kirsebær, Bananer, Æbler, Vindruer og Nødder vil de ogsaa gerne have. Kogt, afkølet Mælk giver man sygelige og svagelige Papegøjer.

Som Hovedfoder til de insektædende Fugle bruges *Universalfoder*, der fugtes med Vand. Det tillaves friskt hver Dag, om Sommeren to Gange om Dagen, da det meget let bliver surt i Varmen. Desuden giver man dem nogle Melorme og — hvis man kan faa fat i dem —

friske Myrææg (de findes i Skovene fra Maj til August).

Det er ogsaa vigtigt for de frøædende Fugles Sundhed, at de navnlig om Sommeren faar Grønt. Fuglegræs, Salat (det skal man dog kun give Kanariefuglene, de nordiske og større Fugle) Solsikke, Hængeplanten *Tradescantia*, Grene med store Knopper, halvmodent Havre i Aks og grønne Ærter. — De insektædende Fugle skal have Frugt og Bær.

Antallet af de Fugle, man kan holde i Fangenskab, er stort. De mest almindelige er vel nok *Kanariefuglene*, der jo er bekendt for deres smukke Sang. Andre gode Sangfugle er: *Stillids*, *Grønsidsken Tornirisk*, *Bogfinke* og *Bjergirisk*. — Det er som bekendt kun Hannerne, der synger.

Hvis man ønsker Yngel, kan man opnaa det af følgende Fugle: *Zebrafincken*, den hvide *Risfugl*, *Undulaten*, *Maa-gefinken*, *Skadefinken*, *Gouldsamandinen*, *Kubafinker*, *Ædelsangere* og *Mosambiksiskener*, *Sommerfuglefinker*, *Sivastrilder*, *Sølvmæb*, *Amaranter*, *Aurora*, *Ceres* og *Ringastrilder*, *hvidbry-stede Sivfinker*, *Baandfinker* m. fl.

Fugle, som man ikke kan vente Yngel af i Bur er: *Graa Risfugle*, *Helenafrasener*, *Graa Astrilder*, *Orangekindede Astrilder*, *Rødhalede Astrilder*, *Tigerfinker*, *Gulgrønne Astrilder*, *Muskatfinker*, *Paradisfinker*, *Nonner*, *Solfugle*, de fleste *Vævere*, m. fl.

Jeg kunde fortælle meget meget mere om Stuefugle; men det vilde optage for megen Plads i Bladet, og jeg skal derfor nøjes med at henvise til to fortræffelige Bøger, der er udkommet om Stuefuglene og deres Pleje. Den ene er „*Stuefugle*“ af C. Lund, (Hage & Clausens Forlag). Den anden er udkommet i Serien „*Hjemmets Haandbøger*“ og hedder „*Stuefuglens Pleje*“ (E. Jespersens Forlag). Dissé to Bøger giver mange gode, værdifulde Oplysninger — de er næsten undværlige for alle, der holder Stuefugle.

Lad mig saa slutte med at sige, at hvis nogle af Læserne, efter at have læst dette, skulde faa Lyst til at holde Stuefugle, da er jeg altid rede til at give nærmere Besked angaaende deres Pleje og Burenes Indretning. — Det skulde være mig en Glæde, om jeg kunde hjælpe med Raad og Vink. — Skriv da blot til:

Henry Dahl,

Ole Wormsgade 8. Horsens.

FOTOGRAF EMIL CLAUSEN.
Elegant Udførelse

FREDERIKSBERGGADE 34
Telefon 8050 Rimelige Priser

Spejdernes Haandbog

Det er lykkedes at fremskaffe nogle faa Eksemplarer uden oprigtigt Omslag.

Pris 1,50.

Lommebog for Spejdere 1928

Pris 1,75.

Faas gennem alle Boghandlere.

Fr. Palm Greisen, Silkegade 4
Telef. C. 4619 og 13318

pebankere og Ildtænger. Jeg maa med Skam meddele, at Troppen ikke saa modig ud ved denne Meddelelse. „Er I bange for Pigerne?“ spurgte Krølle. Og da lille Harry spagfærdigt bemærkede: „De er saa ualmindelig haandfaste af Piger at være,“ lo hele Troppen forceret, og Krølle tilføjede: „Selvfølgelig maa der mere til end et slet og ret Slagsmaal for at klare sig mod 80 af Landets kvindelige Sværdføgere, men bare rolige! Vi tænker os om, Boys! Jeg kan en lille Spøg, og den praktiserer vi paa Plantage de Bromme Skov. — — — Sæt en Gryde over Ilden, Spren!“

Vi fik Ordre til at fylde Gryden med en saa mystisk Blanding som 6 Liter Dynd, 2 Æggeghvider, og 50 Gram Kartoffelmel, hvorefter Krølle egenhændigt hældte 2-kg Fosfor i Vællingen og bad os røre godt rundt. „Ser I Boys,“ sagde hen saa, „Kl. 7,15 præcis smører I Ansigt, Arme og Hænder ind i Medicinen dér! Paa det, der bliver tilovers i Gryden, hælder vi en af Patagoniaindianernes Mokatalatabletter (Krølle har i sin Tid tilbragt otte Maaneder mellem de Vilde i Patagonien), som har den Virkning, at den kan gøre bange ved at sige: Fus — fas — Fut! paa en særlig uhyg-

gelig, hvæsende og skummel Maade. Vi bærer Gryden hen til Indgangen af Skoven ved Krøjerup Kanten og sætter den ind til Siden bag ved et Træ. Selv anbringer vi os i en Række paa begge Sider af Vejen bag Diget foran Skovbrynet. — — — Først, naar alle Pigerne er et Stykke inde i Skoven, springer Feren hen og sætter en Tændstik til Grydens Indhold — „Fus — fut — fatisama!“ — Og derefter, naar Skraldet er forbi, og Pigerne har holdt op med at skribe, giver jeg Tegn til Angreb. I en Bue Øst—Vest gaar I bag om henholdsvis Granplantagen og de store Egetræet. — Og med høje Indianerskrig og vilde Fagter gaar I mod Fjenden, idet I af fuld Hals brøler Ava Belaraabet.“

Ser I, da Krølle havde holdt denne Enetale, var jeg ganske sikker paa, at helt kedelig vilde Aftenen ikke blive.

Det er et af de mest spændende Øjeblikke, jeg har oplevet, da vi laa bag ved Diget og ventede paa Ceciliernes Ankomst. Vi kunde høre dem en halv Time, før de dukkede frem neden for Krøjerupbakken. De gik nemlig og sang hele Tiden.

Ved at høre disse Sange var jeg sikker paa, at de Ceciliernes absolut ikke forstod, hvad det vil sige at være forberedt paa en Kamp.

— Og saa pludselig blev der døds stille i Terrænet. Et Vindstød fik noget Løv til at hvirvle op i Luften, det gav et Brag i Skoven fra en visse Gren, der styrtede ned fra en Trætop. Krølle hviskede: „De holder Raad nedenfor Bakken, de staar og hvisker sammen.“ Og lidt efter lød det fra den ene til den anden af os: „De vender om — de er bange!“ Som et fælles Suk fra hele Troppen lød det igen: „Aa — de tør ikke! De er bange!“ — — —

— — — Og saa: „Skrit, Skritterit — ri — ra — ru — su — is — s — s-s-s-s — Bang!“ Det var Feren, som havde sat en Tændstik til Mokatalavællingen. — — Et Knald! En pragtfuld

blaa-rød Flamme oplyste Skovkanten, saa Efteraarsløvet skinnede æventyrligt herligt i rødt og gyldent. Nede fra Vejen hørte vi et flerstemmigt Hvin og trip-trap-Træsko satte hele Pige flokken i Trav ned ad mod Krøjerups til.

Kosifak, Kosifak wee pi.
Kosifak, Kosifak di-di.
Bam-sjok-futisama i-ti,
Kosifak, Kosifak-u-i-i-i!

Med Krølle i Spidsen satte vi efter „Cecilierne“, der lig en Flok Gæs, som ser en sort Puddelhund, spredtes til alle Sider — og søgte Beskyttelse bag Kristen Pedersens Lader, til den sorte Grydes Aander havde vendt Næsen mod Lille Sp for at faa det værste af Krølles Fosfor vasket bort. — Da vi gik hjem, sagde lille Harry straalende: „Dersom jeg havde vidst det, behøvede jeg ikke at have stoppet Troppens Fodbold ind paa Buksebagen.“

Feren raabte: „Ava Bela! Saalunde sejrede 1ste Asser Rig over de hvide Piger!“ — Og hermed slutter Beretningen om Kampen mellem Cecilie Sprensen & Co. og Tropsfører Krølles Trop.

Alle Spejdere bør selv kopiere Film

paa

Merkur

»Tonafix«

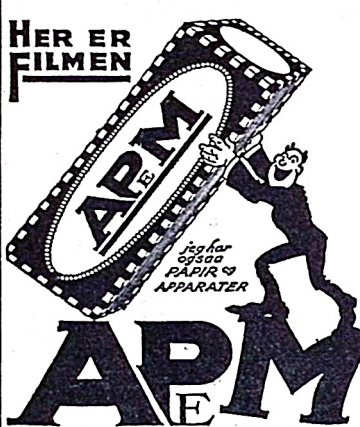
(selvtonende Dagslyspapir).

Det hører med til
Spejderviden.

1 Billede 6×9 koster mindre
end 4 Øre.

**HER ER
FILMEN**

APM

APM udtales **ÆPEM**

Repræsentant:
KNUD JENSEN
Amagervej 29, K.

Et af de lange Børde fra Stockholms-besøget under Jubileet. — Er der nogle, der har et Foto af et, der er endnu længere?

SYDSJÆLLANDS DIVISION.

*Divisionsturnering ved Næstved.
Pinsen 1928.*

Turneringen omfatter Konkurrencer i Spejdersport og Roversport. Førstepladsen i Spejdersport giver Korpssets Rævehale.

Spejderturneringen.

I. Turn out og Standard. (Hele Troppen) Maanedsrappporter og Overholdelse af Tidsfrister for skriftlige Arbejders Indsendelse, Helhedsindtryk, Materiel (Vedligeholdelse) Optræden, Disciplin.

II. Lejrreport. (Hele Troppen) Lejrslagning samt Indretning af Lejr i Løbet af de 3 første Timer. Senere Forbedringer i Lejren. Lejrorden under hele Turneringen. Madlavning.

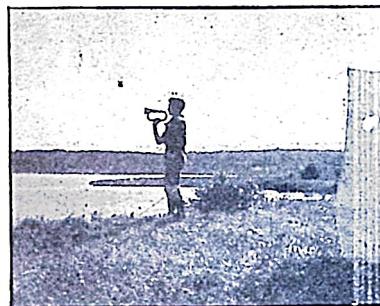
III. Patruljeforhindringsløb. 6 Spejdere, hvis sammenlagte Alder ikke maa overstige 90 Aar. Der medbringes et Redningsreb, 1 Forbindspakke (Hærens Model) 1 Økse, 1 Spade og 1 Sæt Signalfag. — Patruljerne kan komme ud for Terrænforhindringer, Signalering, Samariter, Pioneropgaver, Orientering. Skitser og Tovværksarbejde. De deltagende Spejdere skal alle være 2. Klasse-spejdere og saa mange som muligt bør være 1. Klasse-spejdere.

IV. Patruljevandring. 6 Spejdere, hvis sammenlagte Alder ikke maa overstige 90 Aar. Der bedømmes Udrustning, Optræden, Bivuakering og Madlavning (der om Aftenen skal bestaa af en varm Ret og evt. Te og om Morgen af Havregrød og Te), samt Lejrbaal. Ved Bedømmelsen vil der særlig blive lagt Vægt paa Dagbog og historiske Optegnelser, Skitser, Naturligtagelse o. s. v. Patruljen starter Lørdag Eftm. Kl. 5 paa en ca. 10 km lang Vandring til opgivte Mødested, hvor man samles Kl. 9. Opbrud Søndag Morgen med Ankomst til Turneringslejren Kl. 12 Middag. Det er forbudt alle Deltagerne at gaa Ruten igennem før Turneringen. Program for Ruten indsendes senest 14 Dage før Turneringen til Divisionen.

V. Meldingsstafetløb. 10 Spejdere, hvis sammenlagte Alder ikke maa overstige 150 Aar. Første Mand modtager Melding, der gaar mundtlig igennem til sidste Mand, der afleverer Meldingen skriftligt. Afstanden mellem Stafetterne er 300 m. Der gives Points for 1) Nøjagtighed (tæller dobbelt) og 2) Tid.

VI. Bueskydning. Hver Trop stiller 3 Mand. — Hver Mand møder med sin Bue, der skal være af Naturtræ og lavet af ham selv. Han medbringer 5 hjemmelavede Pile. Der skydes 5 Skud paa 25 m Afstand efter 3-delt Skive af 1 Meters Diameter.

Saa forskellig kan Opfattelsen være.

Fot.: P. Claussen.
„Morgenstemning“, mener Fotografen.

„Lejrens værste Plageaand“, siger Tegneren.
(P. Lunøe).

Vi kan sagtens smile

for vi bruger

Spejdent-Tandpasta.

Kendte enhver Spejder dens fortræffelige Egenskaber, brugte han
intet andet.

VII. Sange, Raab og Opvisninger. Helle Troppen ogsaa Rovers deltager. Maksimum 25 Minutter. Opvisningerne skal gengive historiske Begivenheder eller andre karakteristiske Sæder og Skikke, Dans eller lign., der har Tilknnytning til Divisionens Distrikt.

Roverturneringen:

1. Lejrspport. Indretning af Lejr (bedømmes 2. Pinsedag Kl. 12) primitiv, men praktisk (Telte maa anvendes) Udrustning, Madlavning, Orden, Præcision.

II. Natforhindringsløb. (6 Rovers). Handling, Slutning, Udholdenhed, Orientering, Humør.

III. Rovervandring. (6 Rovers). Vandringen foregaar i Turneringsterrænet. 2. Pinsedag afleveres en Rapport, som omfatter Kortskitse over den tilbage-lagte Rute, historiske Begivenheder knyttede til Egnet, Terrainforhold, evt. Skitser af interessante Steder, Natur- og plantegninger (zoologiske og botaniske), good turns.

Divisionen udsætter en Spilplade for hver af de 7 Grene i Spejdersport og 1 Spilplade i Roverturneringen. Korpsets Rævehale gives til Vinderen i Spejdersport. — Aldersgrænsen for Spejdere er 18 Aar regnet til 1. Juli 1928. En Spejder kan ikke deltage i baade Patruljevandring og Patruljeforhindringsløb. I Konkurrencerne ogsaa Tovtrækning kan kun deltage Spejdere, der deltager i hele Turneringen.

Tovtrækning. Divisionsraadets Bestemmelser. En Tovtrækning for 8 Rovers eller Førere, og een for 8 Spejdere under 18 Aar, hvis sammenlagte Alder ikke maa overstige 120 Aar. — Ved Ankomsten til Lejren afleveres en Liste med Deltagernes Navne og Alder, samt Korpsmærkenummer, samt hvad de enkelte deltager i. Der indbetales 50 Øre pr. Spejder til Kassereren. For Oversiddelse af Tidsfrister gives ÷ Points i Turn out.

Paa Divisionens Vegne

C. K. Christiansen,
fung. Divisionschef.

AXELSTAD KOLONNEN

er Navnet paa en forholdsvis ny Sammenslutning af Troppe indenfor Københavns Division. Den omfatter 8 Troppe, der alle har Ulveflokket:

1. Sct. Georgstrop
2. Sct. Georgstrop
3. Bytrop
Holger Danskes Tropic
Sønderbro Tropic
7. Bytrop
Danelag Tropic
I Paasken har alle Troppene været i Lejr:

1. og 2. Sct. Georgstrop laa med 52 Spejdere i 2 Dage paa Ebberødgaard

Venlig gammel Herre: Aa, jeg ser, det et Gøgeæg, du har der, min Dreng.
Drengen: Næ, ved De nu hva'. Ved De ikke engang, at Gøgene ikke lægger deres egne Æg?

Avlsgaard. 1. Sct. Georgstrops nystartede Orkester var med og underholdt Funktionærer og Patienter paa Aandsvageanstalten ved en Koncert 1. Paaskedag. Ellers gik Dagene med Øvelser og Fodboldspil. 2. Paaskedag assisterede Spejderne ved Slukning af en Skovbrand i Rude Skov.

3. Bytrop laa i Lejr ved Gl. Holte, 27 Spejdere i 2 Dage paa Ebberødgaard truljekonkurrence, der havde været fra

1. November, fandt her sin Afslutning, idet der holdtes afsluttende Konkurrencer i Sporing og Iagttagelse, Samaritergning, Kast med Redningsreb, Bueskydning, Stenkast, Lejr-rutine og meget andet.

Holger Danskes Tropic laa ligesom Sct. Georgstroppene paa Ebberødgaard Avlsgaard, 16 Spejdere i 5 Dage. Sporøvelser og Terrænlege ved Sjølsø. Assisterede ved Slukning af Skovbrand i Rude Skov.

Sønderbro Tropic laa med 10 Spejdere i 3 Dage ved Gl. Holtegaards Avlsgaard. Terrænøvelser og Klasseprøver afholdtes.

Sct. Jørgens Tropic havde Skærtorsdag Udflugt til Hareskov og 1. og 2. Paaskedag Lejr paa Ermelundssletten med Øvelser i Lejrarbejder og Træning til 2. Klasseprøver.

7. Bytrop havde 14 Spejdere ude i Patruljelejr i Gandløse Ore, 3 Dage. Der trænedes til 1. Klasses Prøver og afholdtes Prøve i Madlavning. Patruljerne holdt om Aftenen fælles Lejrbaal.

Danelag Tropic har i Paasken haft Patruljelejr ved Frederiksdal og ved Hejrebakken ved Sønderø, ialt med 14 Spejdere i 5 Dage. Ture i Omegnen og Lejrliv.

For at tjene Penge til Sommerlejren har Spejderne i Danelag Tropic paataget sig at dele mange Tusinde Reklamesedler ud for en stor Fabrik. Det meste af Spejdernes Fritid er gaaet med hertil, men naar Arbejdet er sluttet, har Spejderne tjent 1500 Kroner og kan tage i Lejr med Bevidstheden om, at de nyder Frugten af deres eget Arbejde.

Wahl.

KØGE TROP

Søndag d. 16. Oktober afholdtes Kolonneraadsmdø, hvor det blev vedtaget at ophæve Køge Kolonne, som kun bestod af 16 Spejdere, og i Stedet at antage det tidligere Navn 1. Køge Tropic. Kolonnen har saaledes bestaaet i 9 Aar. Kolonnechefen traadte ind i Tropperaadet som Medlem af dette. Tropsfører Kai Harbard traadte fra, og i hans Sted valgtes Ingeniør Per Lang med Poul Christensen og Carl Kann som Assisterer.

Desværre tog Tropsføreren fra Begyndelsen af November Bopæl i Helsingør (men er ikke Tropsfører der, som antydet i et tidligere Nr. af „S. M.“), og Troppen ledes saaledes væsentligt gennem Korrespondance mellem Tropsføreren og Assistererne.

I det forløbne halve Aar har der været afholdt en Del Tropsmdø og Tropsture foruden de ugentlige Patruljemøder.

1. Marts startedes en Patruljekonkurrence afsluttende d. 8.—9. April med en week-end-Lejr.

Troppen har i det forløbne halve Aar haft en Tilgang paa 22 Spejdere. Der trænes i Øjeblikket kraftigt til Divisionens Pinseturnering og til Korpsleiren.

2644.

Faas overalt.

Hvorfor! revner Overlæderet?

Fordi Deres Skocream har været fabrikeret af Sebe, Potaske og Terpentin.

Brug Spejderskocream!

Det er ren Voxsværte, saa revner Læderet aldrig. — Saa har De: Altid blanke Støvler. Aldrig vaade Fødder. A/S Nordisk Blacking Comp. Lærkev.11. Tlf. 5092-12687.

ØSTERBRO KOLONNEN

Kolonnens Adresse er fra d. 16. April forandret til: Sortedamsgade 5, 1. Tlf. Nora 787 y.

I Lighed med foregaaende Aar agter Kolonnen ogsaa iaar at afholde Pinselejr med Konkurrence mellem Troppene. Lejrens Beliggenhed er endnu ikke bestemt, men den bliver lagt saa nær Byen, at der kan cykles derud paa et Par Timer. Lejren begynder Lørdag d. 26. Maj og slutter Mandag d. 28. Maj om Eftermiddagen. Tænk allerede nu paa den og forbered jer paa at tage i Lejr de faa Dage, selv om det skulde knibe med Tiden paa Grund af Eksamen, eller hvad der ellers kan være i Vejen. Vi venter stor Tilslutning.

Bilou.

1' Østerbro Tropp har for et længere Tidsrum maattet give Afkald paa deres Troppsfører paa Grund af en Udenlandsrejse. Assistent Arne Sørensen, bedre kendt under „Flokkfører Frk. Sørensen“ varetager Ledelsen, indtil Peder Rosenstand kommer hjem igen.

2' Østerbro Tropp har samtidig med Kolonnen skiftet Adresse: Sortedamsgade 5, 1. — Tlf. Nora 787 y.

Troppen har nu aabnet for Tilgang og venter inden Sommerferien at komme op paa normal Styrke.

Efter en Del Forhindringer, bl. a. et sprængt Vandrør, er Lokalet nu saa vidt, at den officielle Indvielse finder Sted Set. Georgs Aften.

Af forestaaende større Begivenheder er Kolonnens Pinselejr og Korpslejr, i hvilke Troppen vil søge at deltage med det størst mulige Antal.

3' Østerbro Tropp tilbragte Paasken paa „Godset“ i Bloustrød. Efter en fornuftig og tildels anstrengende Matabelekrig mellem Patruljerne Skærtorsdag og Langfredag arbejdedes Lørdag paa Huset og Forbedringer paa Grunden. Paaskedag toges om Formiddagen 1. og 2. Kl. Prøver, medens Resten af Dagen var helliget Spejderne og deres Familie, idet Troppen havde indbudt til Besøg i Lejren. Antallet af Besøgende var den Dag 52, og Traditionen tro serverede Troppen The.

I Wood-badje Lejren ved Store Dam deltog Troppsass. Poul Dan Petersen. Flokken har holdt fri i Paasken, hvorimod Baloo deltog som ledende Kraft i Akela-Kursus i Saunte.

4' Østerbro Tropp tilbragte Paasken „hinsidan“. Vi rejste Skærtorsdag Morgen til Malmø, hvor vi blev modtaget af de svenske Spejdere, som vi marcherede med til „Kronetorp“, Gaarden hvor Lejren skulde afholdes, beliggende 8 Kilometer fra Malmø. Dagen tilbragte vi i kammeratlig Samvær med 3. Afdeling fra Malmø Scoutkår og havde om Aftenen et vellykket Lejrbaal. Langfredag besøgte vi Lund og besøgte Domkirken under Ledelse af en Spejderfører fra Lund. Om Aftenen var vi i Malmø og afslut-

tede Turen ved en festlig Sammenkomst i Svenskernes Hovedkvarter, hvorfra vi kom saa sent, at Dampere var ved at sejle for Næsen af os.

5' Østerbro Tropp havde Søndag d. 11. Marts en Øvelse med „Vikingerne“. Øvelsen bød paa mange gode Spejder- og Orienteringsopgaver. Vikingerne vandt Øvelsen, men Hæven er sød.

Søndag d. 25. havde Troppen Øvelse i Hareskoven med Ordrup F. D. F. Øvelsen var anlagt paa Hurtighed. Troppen vandt. Efter Øvelsen trakterede F. D. F. paa Kaffe. Kl. 3 startede vi hjemad — en Oplevelse rigere, alle med Forvisning om, at Øvelsen med F. D. F. var en fornuftig og god Anvendelse af Søndagen.

Fredag d. 16. afholdtes Troppsmøde med Fremvisning af Bromodeller. Troppen har i Marts Maaned haft en Tilgang paa 7 nye Spejdere.

6' Østerbro Tropp. Det var en Tradition hos „Gjængerne“, at der hvert Aar blev afholdt en Øvelse med 3 K. F. U. M. Troppe af samme Navn. Denne Skik har vi naturligvis opretholdt efter Sammenlutningen.

Øvelsen blev afholdt 4. Marts.

Søndag den 18. Marts havde vi Patruljekonkurrence i Rudeskov. Der var Orienteringsløb, Skattejagt, Samaritergørging og flere lumske Overraskelser.

1. Paasken laa Patruljerne i Lejr i Nordsjælland. — Langfredag var „Bjørneungerne“, der laa paa Hellebækgaard, paa Besøg hos Ulveføderne (Stævnet i Hornbæk), hvor de gjorde megen Lykke med et Par Sange fra Troppsfesten.

Næste Nummer

af „Spejdernes Magazin“ bliver af stor Betydning for enhver Spejder, der skal i Lejr.

Sørg i Tide for, at du kan faa det.

Det Danske Spejderkorps.

Korpskontor:

Bornholmegade 1, K.
Tlf. Palæ 2301.
Kontortid 12-17, Lørd. 12-14,
Mandag 12-17 og 19-21.
Giro 2284.

Spejdernes Magazin:

Redaktion:
Kaptajn Torry Gredsted,
Tøjløse Kost- og Realskole,
Box 10. Telefon: Tøjløse 147
(bedst 12-1 og 6½-7½).
Eksposition: Korpskontoret,
Bornholmegade 1, K.
Annoncer:
Divisionschef Banner-Jansen
ved Bureau 8013.

Nordisk Spejdersport:

(Førerbladet).
Redaktion:
Lærer Aage Jørgensen,
Realskolen, Frederiksværk,
Box 15.
Eksposition: Korpskontoret

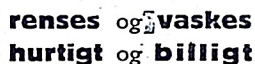
Officielle Depoter:

A/S. Lembecks Friluftsudstyr.
(Spejder- og Lejrhuset)
Nørregade 15, K.
A/S. Spejder
Munderings Magasinet,
Landemærket 3, K.

UDGIVET

DALSLANDSGADE 11 — TELEFON: AMAGER 1858.

der med Udbytte vil deltage i Korpsleiren, kan undvære næste Nummer af „Spejdernes Magasin“, der vil bringe en Del instruktive Artikler vedrørende Lejrlivet. Bestil Bladet i Tide. Rekvissitionssedlerne for Juni-Nummeret må være Ekspeditionen (Korpskontoret) i Hænde senest d. 20. Maj.

CORTADELERSGADE 8
TELEFON BYEN **6762**
KØBENHAVN K.

BYENS REPRODUKTIONSANSTALT
 • ARTIE • • SÆLSKAB •
 CLICHÉER AF • ENHVER ART •
 • FREDERIKSBORGGADE •
 • TELEFON : * 5 * BYEN 7750. •

Til Korpslejren

NYHEDER 1928

(Komplet Fortegnelse. — Se vort Katalog 1928.)

RYGSÆKKE.

Org. Bergans Mels
Spejderrygsæk 25,00
Billige Rygmeissække
for Spejdere 18,00
Billige Spejderrygs-
sække 5,50
Skuldertaske (eng.)
Militær 2,75

SOVEPOSER.

Dunsoveposer for Spej-
dere 29,50
Vinter Soveposer (Vind-
tøj og Uld) 19,50
Faarskinssovepose 58,00

Army duck Telte (4 Mand)

Tagtelt med lodret Væg
170×200×130 med
udelte Stænger og
galv. Jernpløkke 35,50

Legionærtelte (4 Md.)

la orange og oliven
Camping Dug 170×
190×130 uden St og
Pløkke 43,00

KOGEUDSTYR

Patruljekogesæt, Tin-
plate 3 Kar (ialt 8 l.
indeni hinanden, dy-
be Pandelaag) 8,00

BEKLÆDNING.

Regnfrakke, khaki, Letvægts Olietøj m. Bælte 17,50
Vindjakke, 4 udv. Lommer 10,00 11,00
Vandresko, klæder (brunt Læderfløj) 10,00 12,00
Vandresko, ægte bayersk dobbeltsyet Haand-
arbejde, 25,00
Vandrestøvler (Wandervögel) 28,50

SMAATINGS UDSTYR.

Lejr-Toiletsæt (Gummetui m. Vaskeklud, Kam,
Tandbørste, Tandcreme, Sæbe og Syetui) 3,50
Skopudsesæt (Etui med Pudsehandske, Klud,
Svarte og Børste) 1,35
Lejrbestik (Kniv, Ske, Gaffel og Theke i Etui) 1,35
Lejrservice (Krus, flad og dyb Tall. la Kockum
Emaile) 1,65
Lejrforbindspakke (Etui med Gazebind, Vat, Jod,
Brandbind, Pulver og Sikkerhedsnaale) 1,35
Spejderportemonnaie 0,90
Korttaske, Pergamoid og Celloid, 1,90
Tørklædeknude, flettet Læder, 0,20
Enkeltmandskogekar mil. Alum. 5,00
Svenske Redningsreb m. Haglpose 14 m 5,50 20 m 7,50

TELTE.

Billige ABC-Telte (4 Mand) Pyramidetelt,
200×200×185 m. firdelt Stang og Træpløkke 20,00
Do. med lodret Væg 26,50
Do. " " olieret Dug 29,50

Katalog 1928

52 Sider,
300 Illu-
strationer
Fuldstæn-
dig Kata-
log over
moderne
Vandreg
Lejrud-
rustning.

Tilsendes
med ind-
sendelse af
25 Ore i
Frimerker
eller pr.
Post giro
3609.

Skovmandskogesæt, Alum., 3 Kar (ialt 18 l.) 24,00
indeni hinanden, flade Laag 3,50
Skovmandspander pr. Stk.
Standard Kogesæt, Alum. 3 Kar (ialt 15 l.) 30,00
med dybe Pandelaag, Krog og Greb,
Militær Kogesæt, Jern, 2 Kar (ialt 20 l.) med
flade Laag, 15,00
Jernpander pr. Stk. 2,50

LEJRUDSTYR.

Foldelygter, Lys 5,00
Wizzard Tropslygte (Petroleum) 9,00
Spejder Økser (danske) 3,85
Øksetasker 1,65
Spader, kort Skaff, 2,50
" langt 3,00
Spadehylstre, Sejld., 1,50
Sejldugsspande 3,00
Sejldugsvandfæde 2,00
Madrasposer, Hess, 2,65
Tæppeovertræk 2,00
Lejrbaalstæppe 6,00

LEMBCKES FRILUFTSUDSTYR

NØRREGADE 15.
BYEN 4986.

